

การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติ
ตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A STUDY KNOWLEDGE, ATTITUDE AND PRACTICE
WITH THE PERSONAL DATA PROTECTION ACT (PDPA)
OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN SCHOOL OF SCIENCE
AT KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

จิตาภา คงกัณท์
ทิพย์สุดา บุญกัน
ธันท์ มะเร็งสิทธิ์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์)
ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A STUDY KNOWLEDGE, ATTITUDE AND PRACTICE
WITH THE PERSONAL DATA PROTECTION ACT (PDPA)
OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN SCHOOL OF SCIENCE
AT KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

JIDAPA KONGGUN
THIPSUDA BOONKAN
THANAT MAROENGSIT

A SPECIAL PROBLEM SUBMITTED IN
PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE (APPLIED STATISTICS)
DEPARTMENT OF STATISTICS, SCHOOL OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2022

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ

การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A Study Knowledge, Attitude and Practice with the Personal Data Protection Act (PDPA) of Undergraduate Students in School of Science at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ชื่อนักศึกษา

นางสาวจิตาภา คงกันท์ 62050756

นางสาวทิพย์สุดา บุญกัน 62050774

นายธนัท มะเร็งสิทธิ์ 62050776

ปริญญา

วิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์)

ภาควิชา

สถิติ

ปีการศึกษา

2565

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ.ดร.พรรณทิพา วาณิชยจิรัฐติกาล

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์) ประจำปีการศึกษา 2565

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์ ประธานกรรมการ	วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์
ผศ.พรชัย หลายพล กรรมการ	พรชัย หลายพล
ผศ.ดร.พรรณทิพา วาณิชยจิรัฐติกาล กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	Pornthipa W.

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ

การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A Study Knowledge, Attitude and Practice with the Personal Data Protection Act (PDPA) of Undergraduate Students in School of Science at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ชื่อนักศึกษา	นางสาวจิตาภา คงกัณฑ์	62050756
	นางสาวทิพย์สุดา บุญกัน	62050774
	นายธนัท มะเร็งสิทธิ์	62050776
ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์)	
ภาควิชา	สถิติ	
คณะ	วิทยาศาสตร์	
มหาวิทยาลัย	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	
ปีการศึกษา	2565	
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.พรรณทิพา วาณิชยจิรัฐติกาล	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ เจตคติและการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำนวน 364 คน จากประชากรทั้งหมด 3,145 คน เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการเก็บรวบรวมของสำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิจัย พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาอยู่ในระดับความรู้ปานกลาง มีเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในระดับเจตคติเชิงบวก มีการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระดับปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง และมีแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์อยู่ในระดับตั้งใจมาก และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อ

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ เจตคติ การปฏิบัติ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	A STUDY KNOWLEDGE, ATTITUDE AND PRACTICE WITH THE PERSONAL DATA PROTECTION ACT (PDPA) OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN SCHOOL OF SCIENCE AT KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
Student	MISS JIDAPA	KONGGUN	62050756
	MISS THIPSUDA	BOONKAN	62050774
	MR. THANAT	MAROENGSIIT	62050775
Degree	Bachelor of Science (Applied Statistics)		
Department	Statistics		
School	Science		
University	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang		
Academic Year	2022		
Advisor	Asst. Prof. Dr. Puntipa Wanitjirattikal		

Abstract

This purpose of this study was to compare and syudy the relationship of Knowledge, Attitude and Practice with the Personal Data Protection Act (PDPA) of Undergraduate Students in School of Science at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang classified by gender, college years, experience of personal data being violated and social media usage behavior. The sample consisted of 364 undergraduate students in School of Science at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang from a total population of 3,145 people: using secondary data from the office of the registrar King Mongkut's institute of technology Ladkrabang, using stratified sampling method and the data collection was performed using a questionnaire. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, Z-Test, Analysis of Variance and Pearson Correlation Coefficient.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The results showed that the students' knowledge level is medium, have a positive attitude about the Personal Data Protection Act, not often compliance in PDPA and have behavior tends to use social media at a very attentive level. Knowledge about PDPA correlated with the compliance in PDPA. Knowledge and attitude about PDPA correlated with behavior tends to use social media.

Keywords: Knowledge, Attitude, Practice, PDPA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี และถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วนตามเนื้อหาอันเนื่องมาจากการให้ความช่วยเหลือจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่ให้ความร่วมมือ ซึ่งทางคณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่านมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ทางคณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.พรณทิพา วาณิชจริฐติกาล อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ติดตามความก้าวหน้าของงาน ตลอดจนการตรวจสอบ และตรวจทานแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ จะทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วลัยลักษณ์ อัครีวงศ์ และ ผศ.พรชัย หลายพสุ คณะกรรมการที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบ และตรวจทานแก้ไขบกพร่องต่าง ๆ เพิ่มเติมทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นางสาวมยุรี ชวนชม นายธนภุต จรัสรุ่งชวลิต และนายไพฑ โฆษจันทร์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สละเวลาในการช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม ของเนื้อหาในแบบสอบถามที่จะใช้วัดในด้านของความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ตีความถูกต้องก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาสถิติทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ มาโดยตลอด รวมถึงเจ้าหน้าที่ภาควิชาสถิติประยุกต์ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ติดต่อประสานงานต่าง ๆ และอำนวยความสะดวก ในการจัดทำปัญหาพิเศษเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ของผู้จัดทำปัญหาพิเศษที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจให้เสมอมา จนทำให้การศึกษาปัญหาพิเศษนี้ได้ประสบความสำเร็จ ตามที่มุ่งหวังไว้ และผู้ที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ทุกท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

จิตาภา คงกันท์

ทิพย์สุดา บุญกัน

ธนัท มะเร็งสิทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูป.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานงานวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 วิธีการดำเนินงาน.....	4
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และบทลงโทษ.....	6
2.1.1 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	6
2.1.2 การเก็บข้อมูลส่วนบุคคล.....	7
2.1.3 บทลงโทษของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	7
2.2 ความหมายของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) และ ความ แตกต่างระหว่างระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) กับ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	10
2.2.1 ความหมายของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR).....	10
2.2.2 ความแตกต่างระหว่าง GDPR กับ PDPA.....	10
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติ (KAP)...	16
2.3.1 แนวความคิดด้านความรู้.....	16
2.3.2 แนวความคิดด้านเจตคติ.....	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.3 แนวความคิดด้านการปฏิบัติ	21
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อออนไลน์.....	25
2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
2.5.1 แบบสอบถาม (Questionnaire).....	27
2.5.2 ประเภทของแบบสอบถาม.....	27
2.5.3 Google Form.....	28
2.6 ทฤษฎีและสถิติที่เกี่ยวข้อง.....	28
2.6.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	28
2.6.2 การสุ่มตัวอย่าง.....	30
2.6.3 การหาขนาดตัวอย่างและการจัดสรรตัวอย่างตามสัดส่วน กับขนาดชั้นภูมิ.....	31
2.6.4 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics).....	31
2.6.5 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics).....	32
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	45
3.1 ประชากร.....	45
3.2 การหาขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนกับขนาดชั้นภูมิ.....	45
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
3.4 การทดสอบเครื่องมือ.....	52
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปราย.....	57
4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	57
4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)	60
4.3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	63
4.4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	65
4.5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์.....	67
4.6 การทดสอบสมมติฐาน.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.6.1 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1.....	69
4.6.2 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2.....	69
4.6.3 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3.....	70
4.6.4 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4.....	71
4.6.5 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5.....	72
4.6.6 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6.....	72
4.6.7 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7.....	73
4.6.8 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8.....	74
4.6.9 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9.....	74
4.7 สรุปค่าความสัมพันธ์.....	75
4.8 อภิปรายผล.....	75
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	78
5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	78
5.1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล (PDPA).....	78
5.1.3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	79
5.1.4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล (PDPA).....	79
5.1.5 แนวโน้มพฤติกรรมกรใช้สื่อออนไลน์.....	79
5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	79
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	80
เอกสารอ้างอิง.....	81
ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก.....	85
ภาคผนวก ข.....	92
ภาคผนวก ค.....	99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ประเด็นฐานการประมวลผล (Lawful Basis)	10
2.2 ประเด็นการบันทึกกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Record of Processing Activity)	11
2.3 ประเด็นการแจ้งรายละเอียดในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือประกาศความ เป็นส่วนตัว (Privacy Notice)	13
2.4 ประเด็นข้อตกลงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processing Agreement: DPA)	14
2.5 ประเด็นการจัดการเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (Data Breach Management)	15
2.6 ความแตกต่างของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) และพระราชบัญญัติ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กับสิ่งที่ควรระบุใน Privacy Policy ตามกฎหมาย	16
2.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน.....	36
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3.1 จำนวนนักศึกษาเพศชายและหญิง ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	45
3.2 ขนาดตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ.....	47
3.3 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายเจตคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลในข้อคำถามเป็นเชิงบวก (Positive)	48
3.4 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายเจตคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลในข้อคำถามเป็นเชิงลบ (Negative)	48
3.5 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในข้อคำถามเป็นเชิงบวก (Positive).....	50
3.6 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในข้อคำถามเป็นเชิงลบ (Negative).....	50
3.7 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์.....	51
3.8 การแปลความหมายของค่าความยากง่าย.....	53
3.9 เกณฑ์การแปลความหมายความเชื่อมั่น.....	54
4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ.....	57
4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล.....	58
4.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยที่ชั่วโมง/วัน.....	58
4.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลาใดมากที่สุด.....	59
4.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์สถานที่ใดบ่อยที่สุด.....	60
4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)	60
4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	62
4.9 จำนวนและร้อยละของช่วงคะแนน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)	63
4.10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	64
4.11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	66
4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์.....	67
4.13 ผลวิเคราะห์เพศกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	69
4.14 ผลวิเคราะห์ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	70
4.15 ผลวิเคราะห์นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	71
4.16 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	71
4.17 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูล	

เอกสารนี้เป็นเอกสารส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่ให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	73
4.19 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์.....	73
4.20 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์.....	74
4.21 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์.....	74
ข-1 การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ.....	92
ข-2 ตารางการตรวจสอบความยากง่ายของคำถามด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	98
ค-1 การลรห้สตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	99
ค-2 การลรห้สตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	100
ค-3 การลรห้สตอนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	101
ค-4 การลรห้สตอนที่ 4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).....	103
ค-5 การลรห้สตอนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์.....	105
ง-1 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามเพศ.....	107
ง-2 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล.....	108
ง-3 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามระดับชั้นปี.....	109
ง-4 การทดสอบความแปรปรวนจำแนกตามระดับชั้นปี.....	110

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปลูกภาพ

รูปภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ใน KAP.....	21
2.2 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 1.....	24
2.3 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 2.....	24
2.4 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 3.....	24
2.5 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 4.....	24
2.6 ปฏิกริยาระหว่างความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติ.....	24
4.1 สรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง.....	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และผู้คนในปัจจุบันให้ความสนใจกับความความเป็นส่วนตัว (Privacy) ของข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองมากขึ้น รวมทั้งความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ข้อมูล หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าวทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม หมายความว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงมีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (กองข้อมูลข่าวสาร, 2563)

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 หรือ PDPA ย่อมาจาก Personal Data Protection Act B.E.2019 เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ บุคคลธรรมดา ให้สิทธิในการแก้ไขข้อมูล เข้าถึงข้อมูล หรือแจ้งลบข้อมูลที่ไว้กับังคับกรเป็นต้น และกำหนดบทบาทหน้าที่และบทลงโทษหากองค์กรไม่ปฏิบัติตาม (กรรณก ศรีमुख, 2565) เพื่อสร้างมาตรฐานการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้ปลอดภัย และนำไปใช้ให้ถูกวัตถุประสงค์ตามคำยินยอมที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอนุญาต โดยพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีการประกาศบังคับใช้ครั้งแรกในวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 จนกระทั่งเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ได้มีการประกาศเลื่อนบังคับใช้ออกไปอีก 1 ปี จึงเริ่มบังคับใช้จริงเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2565 (Krungsri Plearn Plearn, 2564) และจากการประกาศใช้พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลองค์กรต่างๆจึงได้รับผลกระทบพอสมควร จึงเพิ่มเติมมาตรการนโยบายการรักษาข้อมูลให้ปลอดภัยและต้องสอดคล้องต่อพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หากวันใดข้อมูลรั่วไหลหรือมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง บุคคลหรือองค์กรที่ไม่ดำเนินการตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ย่อมเกิดความเสียหายร้ายแรงต่อองค์กร โดยโทษของพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ 1. โทษทางอาญา คือ ทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชังหรือได้รับความอับอาย โทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท และอีกกรณีคือเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท 2. โทษทางแพ่ง คือ ค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายที่ได้รับจริง และศาลสั่งลงโทษเพิ่มขึ้นได้ แต่ไม่เกินสองเท่าของสินไหมทดแทนที่แท้จริง 3. โทษทางปกครอง คือไม่ขอความยินยอมให้ถูกต้อง ไม่แจ้งรายละเอียดให้

เจ้าของข้อมูลทราบ ไม่ให้เจ้าของข้อมูลเข้าถึงข้อมูลตามสิทธิ ไม่จัดทำบันทึกรายการ ไม่จัดทำให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โทษปรับไม่เกิน 1,000,000 บาท กรณีที่สองการเก็บรวบรวม ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูล การใช้ข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากฐานทางกฎหมาย ไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์การใช้งานใหม่ เก็บข้อมูลเกินความจำเป็น ขอความยินยอมที่เป็นการหลอกลวงให้เข้าใจผิด ไม่จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม ไม่แจ้งเหตุเมื่อมีการละเมิดข้อมูล โอนข้อมูลไปต่างประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โทษปรับไม่เกิน 3,000,000 บาท และกรณีสุดท้ายการเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลหรือการโอนข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โทษปรับไม่เกิน 5,000,000 บาท (มณฑลศักดิ์, ม.ป.ป.)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการหาความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่าด้วยการให้สิทธิ์กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยกล่าวถึงการที่คนใกล้ชิดของเจ้าของข้อมูลเช่นพ่อแม่ ผู้ปกครอง คนในครอบครัวและเพื่อน มักทำพฤติกรรมที่ล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวโดยไม่ได้มีเจตนาที่ไม่ดี แต่ทำให้เจ้าของข้อมูลรู้สึกไม่ดีกับการถูกเผยแพร่ข้อมูล โดยยกตัวอย่างเช่น การถูกโพสต์รูปภาพลงบนสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ซึ่งการโพสต์รูปภาพเหล่านี้อาจนำมาซึ่งการถูกแสดงความคิดเห็นในเชิงลบ เช่น การคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) การถูกวิจารณ์ร่างกาย (Body Shaming) ทั้งนี้การแบ่งปันข้อมูลหรือการกดถูกใจอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เจ้าของข้อมูลรู้สึกไม่ดีได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อได้ดูว่าการถูกล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีผลต่อเจ้าของข้อมูลอย่างไร ทั้งยังสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าว ไปเป็นแนวทางในการป้องกันและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 2) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 3) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 สมมติฐานงานวิจัย

- 1) นักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่านักศึกษาหญิง
- 2) นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน
- 3) นักศึกษาที่มีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล
- 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 5) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์การปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 6) เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 7) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์
- 8) เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์
- 9) การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

- 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้รูปแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) ข้อมูลที่เก็บได้จะเป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) โดยศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2) ขอบเขตด้านประชากร
ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำนวน 3,589 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2565)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ใช้ระยะเวลาในการวิจัยและศึกษาข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ.2565 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามรวมถึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเดือนเมษายน - พฤษภาคม พ.ศ.2566

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

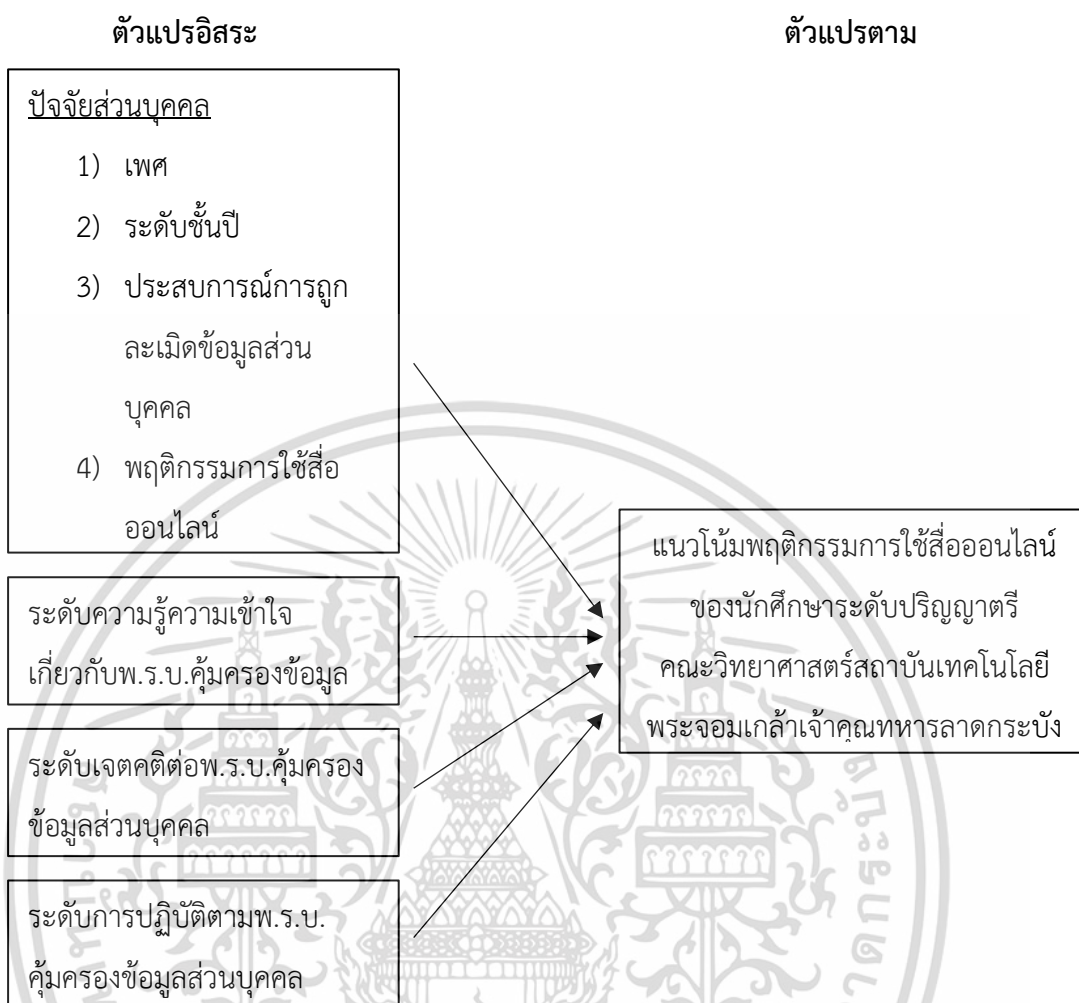
- 1) ได้ทราบถึงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ทราบถึงข้อควรระวังในการใช้สื่อสังคมออนไลน์
- 2) จากการศึกษาข้างต้นถือเป็นประโยชน์ในการนำผลงานการวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อแก้ปัญหาทั้งหน่วยงานภาครัฐบาลและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่นกระทรวงดิจิทัลหรือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์หรือจัดทำสื่อเพื่อให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

1.6 วิธีการดำเนินงาน

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้รูปแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาระดับการศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดเก็บข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบออนไลน์ด้วย Google Forms ในการเก็บข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ระดับเจตคติต่อพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และระดับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องจำได้/ได้ยิน มีความรู้ความเข้าใจหรือหาข้อมูลเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่นับรวมข้อมูลของผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลที่ข้อมูลสามารถระบุไปถึงได้

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับ การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง กฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เอกสารนี้ (Personal Data Protection Act) ซึ่งงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการศึกษา อภิปราย และสรุปผล โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

2.1 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และบทลงโทษ

2.2 ความหมายของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) และความแตกต่างระหว่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กับระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติ (KAP)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อออนไลน์

2.5 ทฤษฎีและสถิติที่เกี่ยวข้อง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และบทลงโทษ

2.1.1 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (Personal Data Protection Act B.E. 2019) หรือบ้่างย่อเป็น PDPA เป็นกฎหมายไทยระดับพระราชบัญญัติ มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและภาวะเฉพาะส่วนตัวในประเทศไทย มีการเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558 โดยได้รับอิทธิพลมาจากระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (General Data Protection Regulation : GDPR) ซึ่งเป็นกฎหมายคุ้มครองข้อมูลของสหภาพยุโรป กฎหมายระบุเหตุผลและความจำเป็นว่า "เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจากการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล" พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีผลใช้บังคับบางส่วนเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 โดยมีการเว้นระยะหนึ่งปี ก่อนมีกำหนดที่กฎหมายจะมีผลใช้บังคับทั้งฉบับเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2563

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) เป็นกฎหมายที่ครอบคลุมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตามมาตรา 4 กฎหมายนี้ไม่ใช้บังคับแก่

1. บางส่วนของภาครัฐ แต่อาจมีข้อยกเว้นเพิ่มเติมตามพระราชกฤษฎีกาได้ หน่วยงานที่

ได้รับยกเว้น เช่น หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับความมั่นคงสาธารณะ กิจกรรมของเอกสารถูกเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รัฐสภาและศาล
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือครอบครัว
3. การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ของสื่อมวลชน งานศิลปะหรือวรรณกรรม
4. การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ
5. บริษัทข้อมูลเครดิต (Credit Bureau) และสมาชิก ซึ่งมีกฎหมายภาวะเฉพาะส่วนตัวแยกอยู่แล้ว คือพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย พ.ศ. 2559)

2.1.2 การเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีหลักการทั่วไปว่า "ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น" (มาตรา 19) สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวเป็นพิเศษ เช่น ข้อมูลเรื่องเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ ฯลฯ ต้องได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูล (มาตรา 26)

หลักการที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ได้รับอิทธิพลมาจากระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) มีดังนี้ การเก็บข้อมูลให้น้อยที่สุด (มาตรา 22), ข้อกำหนดความยินยอมอย่างเข้มในการเก็บข้อมูล (มาตรา 23-25), สิทธิความสะกดกพกพาข้อมูล (มาตรา 31), สิทธิคัดค้านการประมวลผลข้อมูล (มาตรา 32), สิทธิขอให้ลบข้อมูล (มาตรา 33)

กฎหมายกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนเก็บรวบรวม ส่วนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ยกเว้นให้หน่วยงานรัฐที่คณะกรรมการกำหนด และธุรกิจขนาดย่อมบางจำพวกที่จัดการข้อมูลจำนวนมาก (ซึ่งคณะกรรมการจะกำหนดภายหลัง)

บางแง่มุมของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) ไม่ปรากฏในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ได้แก่ หลักภาวะเฉพาะส่วนตัวโดยการออกแบบ (Privacy by Design) และภาวะเฉพาะส่วนตัวโดยปริยาย (Privacy by Default) และการคุ้มครองการประมวลผลข้อมูลแบบอัตโนมัติ

2.1.3 บทลงโทษของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ร้องขอตามสิทธิพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) แล้วแต่ธุรกิจเพิกเฉย ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องพิจารณาคำร้องและดำเนินการตามคำร้องเพื่อให้เป็นไปตามสิทธิของเจ้าของข้อมูล หรือถ้าธุรกิจไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล

ส่วนบุคคล (PDPA) จนเกิดเหตุการณ์ที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกละเมิดก็อาจเกิดผลกระทบต่อธุรกิจได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบเพื่อเป็นข้อมูลเท่านั้น และผู้ดูแลเนื้อหาเว็บไซต์ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาที่ปรากฏ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทลงโทษพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) จึงกำหนดโทษไว้ 3 ส่วนด้วยกัน คือ โทษทางแพ่ง โทษทางอาญา และโทษทางปกครอง (PDPA Core, 2566)

โทษทางแพ่ง

โทษทางแพ่งกำหนดให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจริงให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการละเมิด และอาจจะต้องจ่ายบวกเพิ่มอีกเป็นค่าค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มเติมสูงสุดได้อีก 2 เท่าของค่าเสียหายจริง ตัวอย่าง หากศาลตัดสินว่าให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นจำนวน 1 แสนบาท ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดค่าสินไหมเพื่อการลงโทษเพิ่มอีก 2 เท่าของค่าเสียหายจริง เท่ากับว่าจะต้องจ่ายเป็นค่าปรับทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน 3 แสนบาท

โทษทางอาญา

โทษทางอาญามีทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ โดยมี โทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยโทษสูงสุดดังกล่าวจะเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในส่วนการใช้ข้อมูล เปิดเผยข้อมูล หรือส่งโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ ประเภทข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive Personal Data) ส่วนกรณีหากผู้กระทำความผิด คือ บริษัท (นิติบุคคล) ก็อาจจะสงสัยว่าใครจะเป็นผู้ถูกจำคุก เพราะบริษัทติดคุกไม่ได้ ในส่วนตรงนี้ก็อาจจะตกมาที่ ผู้บริหาร กรรมการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทนั้น ๆ ที่จะต้องได้รับการลงโทษจำคุกแทน

โทษทางปกครอง

โทษปรับมีตั้งแต่ 1 ล้านบาทจนถึงสูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาท ซึ่งโทษปรับสูงสุด 5 ล้านบาท จะเป็นกรณีของการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในส่วนการใช้ข้อมูล หรือเปิดเผยข้อมูล หรือส่งโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศของประเภทข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive Personal Data) ซึ่งโทษทางปกครองนี้จะแยกต่างหากกับการชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากโทษทางแพ่งและโทษทางอาญาด้วย

บทลงโทษพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในทางปกครอง มีอัตราโทษปรับทางปกครองสูงสุดไม่เกิน 5,000,000 บาท หรือในกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเห็นสมควรอาจจะสั่งให้แก้ไขหรือตัดเงินเดือนก่อนก็ได้ โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กำหนดโทษของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ตัวแทน และโทษทางปกครองอื่น ๆ ดังนี้

- 1) ไม่ขอความยินยอมหรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอม
- 2) ไม่แจ้งการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล
- 3) ไม่ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าถึงข้อมูลตามสิทธิ

4) ไม่ทำบันทึกรายการตามที่กฎหมายกำหนด

- 5) ไม่มีเจ้าหน้าที่หรือไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงได้ และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการใช้งานไปใช้

- 6) เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากฐานทางกฎหมาย
- 7) ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลผิดไปจากวัตถุประสงค์ที่แจ้งเอาไว้
- 8) เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเกินกว่าที่จำเป็น
- 9) เก็บข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ต้องห้ามตามกฎหมาย
- 10) ทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล
- 11) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

โทษของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

1. การไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือไม่มีการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ
2. การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล การไม่จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม
3. การไม่จัดทำบันทึกการกิจกรรมการประมวลผล
4. การโอนข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปและข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหวไปต่างประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

บทลงโทษพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ทางปกครองอื่นๆ

1. ตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่จัดให้มีบันทึกการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
2. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ

สิ่งสำคัญที่ธุรกิจในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องปฏิบัติ คือการดำเนินการตามสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะการขอความยินยอม (Consent) ตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากที่สุด เพราะถ้าไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ธุรกิจก็ไม่อาจนำข้อมูลนั้นมาใช้ได้ และเมื่อได้รับความยินยอมแล้ว ก็จะต้องใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ รวมทั้งดูแลรักษาข้อมูลนั้นให้ปลอดภัย ป้องกันผู้อื่นละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลรั่วไหลออกไปก็อาจนำมาซึ่งความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และธุรกิจในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลก็อาจมีความผิดตามกฎหมาย ทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองได้ (PDPA Core, 2566)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ความหมายของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) และ ความแตกต่างระหว่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กับ ระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR)

2.2.1 ความหมายของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR)

General Data Protection Regulation หรือบ้างย่อเป็น GDPR เป็นกฎหมายของยุโรปที่ปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานของเจ้าของข้อมูล ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลที่ละเอียดอ่อนนั้นถูกจัดเก็บไว้ในองค์กรต่าง ๆ โดยกฎหมายนี้ยังครอบคลุมถึงการถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลนอกสหภาพยุโรป มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ทำให้รัฐบาล องค์กรและภาคประชาชนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการจัดเก็บและรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้ปลอดภัย เพื่อป้องกันการรั่วไหลข้อมูลส่วนบุคคล ในกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและป้องกันการฉ้อโกง ระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) เป็นกฎหมายที่มีอิทธิพลอย่างมากและส่งผลกระทบต่อประเทศหรือกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ มีความตื่นตัวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และถือได้ว่าตัวระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) ก็เป็นกฎหมายต้นแบบของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ ทั่วโลก รวมไปถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของประเทศไทยหรือประเทศสิงคโปร์ด้วย อย่างไรก็ตามแม้ว่าระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) จะถูกนำมาเป็นต้นแบบในการร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่กฎหมายของแต่ละประเทศย่อมมีความแตกต่างกันตามบริบทของเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนไปถึงวัฒนธรรม (วันพิชิต, 2564)

2.2.2 ความแตกต่างระหว่าง PDPA กับ GDPR

ความแตกต่างระหว่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กับระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) นั้นไม่ได้เป็นความแตกต่างที่เป็นสาระสำคัญ เพียงแต่ระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) ได้กำหนดแนวทางต่าง ๆ รวมไปถึงรายการ รายละเอียดที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นกฎหมายที่บังคับใช้แล้วเป็นระยะเวลาพอสมควรอีกทั้งครอบคลุมทั้งสหภาพยุโรปและองค์กรต่าง ๆ ที่มีถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลเข้า-ออกสหภาพยุโรป ในอนาคตเมื่อ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของไทยถูกบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบย่อมต้องมีกฎหมายลูกและแนวทางปฏิบัติที่จัดทำโดยหน่วยงานที่มีอำนาจออกมาเพื่อยกระดับมาตรฐานของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย

ตารางที่ 2.1 ประเด็นฐานการประมวลผล (Lawful Basis)

ประเด็น: ฐานการประมวลผล (Lawful Basis)	
GDPR	PDPA
1. Consent	1. ฐานความยินยอม
2. Vital Interest	2. ฐานเอกสารประวัติศาสตร์ / จดหมายเหตุ และการศึกษาวิจัยหรือสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารหลักร่วมไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ประเด็นฐานการประมวลผล (Lawful Basis)

ประเด็น: ฐานการประมวลผล (Lawful Basis)	
GDPR	PDPA
3. Contract	3. ฐานประโยชน์สำคัญต่อชีวิต
4. Public Task / Official Authority	4. ฐานสัญญา
5. Legitimate Interest	5. ฐานภารกิจของรัฐ
6. Legal Obligation	6. ฐานประโยชน์อันชอบธรรม
	7. ฐานการปฏิบัติตามกฎหมาย
<p>จะเห็นว่า GDPR จะกล่าวถึงฐานกฎหมายเพียง 6 ฐานซึ่ง PDPA มี 7 ฐาน โดยมีการระบุฐานเอกสารประวัติศาสตร์ จดหมายเหตุและการศึกษาวิจัยหรือสถิติ (Research) นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน GDPR</p>	

ตารางที่ 2.2 ประเด็นการบันทึกกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Record of Processing Activity)

ประเด็น : บันทึกกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Record of Processing Activity)	
GDPR	PDPA
GDPR กำหนดเกี่ยวกับการบันทึกกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ใน Article 30 โดยกำหนดไว้ว่าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องบันทึกรายการการประมวลผลข้อมูลภายใต้ความรับผิดชอบของตน โดยบันทึกดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียด ดังนี้	สำหรับ PDPA กำหนดเกี่ยวกับการบันทึกรายการกิจกรรมการประมวลผลไว้ใน มาตรา 39 สำหรับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และมาตรา 40 สำหรับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งรายละเอียดในการบันทึกรายการดังกล่าว PDPA กำหนดให้รายละเอียดคล้ายคลึงกับ GDPR หลายประการ แต่อย่างไรก็ตาม PDPA ก็มีการกำหนดรายละเอียดนอกเหนือจากที่ GDPR กำหนดไว้ เช่น บันทึกรายการของผู้ควบคุมข้อมูล PDPA กำหนดให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับ สิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล
1. ชื่อและรายละเอียดการติดต่อผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ควบคุมข้อมูลร่วม ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูล DPO	
2. วัตถุประสงค์ในการประมวลผล	
3. รายละเอียดประเภทของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ประเด็นการบันทึกกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Record of Processing Activity)

ประเด็น : บันทึกกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Record of Processing Activity)	
GDPR	PDPA
4. ประเภทของผู้รับโอนข้อมูล ซึ่งได้หรือจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไป รวมถึงผู้รับโอนข้อมูลในต่างประเทศ หรือองค์กรต่างประเทศ	และ การบันทึกการปฏิเสธคำขอหรือการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ PDPA ก็มีการกำหนดการยกเว้น
5. หากมีการโอน ข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศก็ระบุเกี่ยวกับประเทศที่โอนข้อมูลไป และเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันที่เหมาะสม	การบันทึกการรายการสำหรับผู้ควบคุมข้อมูลดังกล่าว ซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็ก (รายละเอียดหลักเกณฑ์ ตามประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง การยกเว้นการบันทึกการรายการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็ก พ.ศ.2565) ซึ่งกำหนดกิจการที่ได้รับการยกเว้นไว้ นอกเหนือจากที่ GDPR กำหนด
6. ระยะเวลาในการลบข้อมูลประเภทต่างๆ	
7. คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยทางเทคนิคและเชิงองค์กร	
ส่วนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องจัดทำบันทึกกิจกรรมการประมวลผลประเภทต่างๆ ที่ดำเนินการในนามของผู้ควบคุมข้อมูล โดยมีรายละเอียด	สำหรับ GDPR ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบันทึกการกิจกรรมการประมวลผล RoPA จะไม่ใช่บังคับกับกิจการหรือองค์กรที่มีลูกจ้างต่ำกว่า 250 คน เว้นแต่มีการประมวลผลที่มีความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลชนิดพิเศษหรือข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม
1. ชื่อ และรายละเอียดการติดต่อผู้ประมวลผลข้อมูล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตัวแทน และ DPO	
2. ประเภทของกิจกรรมที่ดำเนินการในนามของผู้ควบคุมข้อมูล	
3. หากมีการโอน ข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศก็ระบุเกี่ยวกับประเทศที่โอนข้อมูลไป และเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันที่เหมาะสม	
4. คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยทางเทคนิคและเชิงองค์กร	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 ประเด็นการแจ้งรายละเอียดในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือประกาศความเป็นส่วนตัว ส่วนตัว (Privacy Notice)

ประเด็น: การแจ้งรายละเอียดในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือ ประกาศความเป็นส่วนตัว (Privacy Notice)	
GDPR	PDPA
GDPR กำหนดเกี่ยวกับการแจ้งกรณีเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากเจ้าของข้อมูล โดยกำหนดรายละเอียดที่ต้องแจ้ง เช่น	การแจ้งรายละเอียดให้เจ้าของข้อมูลทราบการประมวลผลข้อมูลของ PDPA รายละเอียดส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกับ GDPR แต่มีความแตกต่างในรายละเอียดบางประการที่ GDPR กำหนดไว้ แต่ไม่ปรากฏใน PDPA ได้แก่
1. ข้อมูลรายละเอียดการติดต่อผู้ควบคุมข้อมูล หรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ถ้ามี)	1. การแจ้งแหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล กรณีที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งอื่นที่มีใช้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง
2. วัตถุประสงค์ของการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล และฐานทางกฎหมายสำหรับการประมวลผลข้อมูล	2. การแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนข้อมูลไปต่างประเทศ
3. กรณีที่ประมวลผลบนฐานประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย Legitimate interest ของผู้ควบคุมข้อมูล ต้องระบุรายละเอียดของประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายนั้น	3. การแจ้งเกณฑ์ที่ใช้กำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล
4. ผู้รับโอนข้อมูล หรือประเภทผู้รับโอนข้อมูล รายละเอียดการโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศ	4. การแจ้งถึงความมีอยู่ของการประมวลผลด้วยการตัดสินใจโดยอัตโนมัติ (Automate decision making)
5. ที่ประมวลผลบนฐานประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย Legitimate interest ของผู้ควบคุมข้อมูล ต้องระบุรายละเอียดของประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายนั้น	
6. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล หรือเกณฑ์ที่ใช้กำหนดระยะเวลา	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 (ต่อ) ประเด็นการแจ้งรายละเอียดในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือประกาศ
ความเป็นส่วนตัว (Privacy Notice)

ประเด็น: การแจ้งรายละเอียดในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือ ประกาศความเป็นส่วนตัว (Privacy Notice)	
GDPR	PDPA
7. แจ้งให้ทราบถึงสิทธิของเจ้าของข้อมูล เช่น การเข้าถึง การแก้ไข การขอลบ การขอจำกัด การประมวล การคัดค้าน การโอนข้อมูล การถอนความยินยอม และสิทธิในการร้องเรียน	
8. กรณีประมวลผลโดยฐานสัญญาต้องแจ้งรายละเอียดของความจำเป็นตามสัญญารวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นหากไม่ให้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว	
9. แจ้งถึงความมีอยู่ของการประมวลผลด้วยการตัดสินใจโดยอัตโนมัติ รายละเอียดและผลของการประมวลผลดังกล่าว	

ตารางที่ 2.4 ประเด็นข้อตกลงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processing Agreement: DPA)

ประเด็น: ข้อตกลงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processing Agreement: DPA)	
GDPR	PDPA
GDPR มีการกำหนดให้กรณีที่มีผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ดำเนินการประมวลผลข้อมูลแทนหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูล จะต้องมีความผูกพันกับระหว่างผู้ประมวลผลกับผู้ควบคุมข้อมูล โดยมีข้อกำหนดระยะเวลาในการประมวลผล ลักษณะและวัตถุประสงค์ในการประมวลผล ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลและประเภทของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และข้อผูกพัน และสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงรายละเอียดสัญญาตามที่กำหนดไว้ใน Article 28 paragraph 3	PDPA ได้กำหนดเกี่ยวกับข้อตกลงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไว้ในมาตรา 40 ซึ่งกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจัดให้มีข้อตกลงระหว่างกันเพื่อควบคุมการดำเนินงานตามหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ PDPA ไม่ได้กำหนดรูปแบบหรือรายละเอียดที่ชัดเจนที่จะต้องมีความผูกพันการประมวลผลข้อมูลซึ่งแตกต่างกับ GDPR ที่กำหนดขอบเขตรายละเอียดอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้วยประการใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 ประเด็นการจัดการเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (Data Breach Management)

ประเด็น: การจัดการเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (Data Breach Management)	
GDPR	PDPA
<p>GDPR กำหนดเกี่ยวกับการแจ้งเหตุละเมิดข้อมูลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไว้ใน Article 33 ซึ่งกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชักช้า ไม่เกิน 72 ชั่วโมง หลังจากทราบเหตุ นั้น ซึ่งมีการกำหนดรายละเอียดในการแจ้งเหตุต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีรายละเอียดได้แก่</p>	<p>PDPA กำหนดเกี่ยวกับการแจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลไว้คล้ายกันกับ GDPR คือ ดำเนินการแจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชักช้าภายใน 72 ชั่วโมง นับแต่ทราบเหตุเท่าที่จะสามารถกระทำ</p> <p>อย่างไรก็ตาม PDPA ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งเหตุ การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลต่อ สคส. อย่างชัดเจน ซึ่งต้องรอหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการดังกล่าวตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนดต่อไปในภายหน้า</p>
<p>1. ระบุลักษณะของการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ประเภทและจำนวนโดยประมาณของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับผลกระทบ และประเภทและจำนวนโดยประมาณของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับผลกระทบ</p>	
<p>2. ข้อมูลชื่อ และรายละเอียดการติดต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	
<p>3. คำอธิบายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล</p>	
<p>4. คำอธิบายถึงมาตรการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการหรือเสนอให้ดำเนินการเพื่อจัดการกับเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงมาตรการบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นตามความเหมาะสม</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 ความแตกต่างของระเบียบการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กับสิ่งที่ควรระบุใน Privacy Policy ตามกฎหมาย

ความแตกต่างของ GDPR และ PDPA กับสิ่งที่ควรระบุใน Privacy Policy ตามกฎหมาย		
สิทธิของเจ้าของข้อมูล	GDPA	PDPA
1. การได้รับแจ้งข้อมูล	✓	✓
2. ขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง	✓	✓
3. ขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง	✓	✓
4. ขอลบข้อมูลส่วนบุคคล	✓	✓
5. ขอเพิกถอนความยินยอม	✓	✓
6. ขอโอนย้ายข้อมูลส่วนบุคคล	✓	✓
7. ขอคัดค้านการประมวลผลข้อมูลของตนเอง	✓	✓
8. ขอคัดค้านการตัดสินใจแทนแบบอัตโนมัติ	ไม่ได้ระบุไว้	✓

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ (KAP)

ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสารอันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมจากการรับสารนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงทั้งสามประเภทยังเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง กล่าวคือ เมื่อผู้รับสารได้รับสารจะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้นก็จะไปมีผลทำให้เกิดเจตคติ และสุดท้ายคือการก่อให้เกิดการปฏิบัติ ซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ เป็นที่ยอมรับกันว่าการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเจตคติที่ดีและเกิดการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติไปในทางที่เหมาะสม โดยผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ ไปยังประชากรกลุ่มเป้าหมาย

2.3.1 แนวความคิดด้านความรู้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge)

ความรู้ (Knowledge) เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์โดยตรงจากการได้เรียนรู้ผสมผสานระหว่างความจำ กับสภาพจิต ด้วยเหตุนี้ความรู้ถือเป็นสิ่งจำเป็นในการเลือกสรรสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจจะตรงกับจิตใจของตนเอง ความรู้ถือเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตามความรู้อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้ (สุรพงษ์, 2533)

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจ

บุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างของความรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของความพร้อมของแต่ละสถานการณ์และแต่ละบุคคล ซึ่งได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้คือ (สรพวุฒิ, 2538)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) ระดับการศึกษา เพราะจะช่วยทำให้บุคคลมีความรู้และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
- 2) ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ
- 3) สถานภาพทางสังคม สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่นและสังคม
- 4) ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่สั่งสมมา และเกิดความเข้าใจสุดท้ายส่งผลให้เกิดต่อความคิดเห็น และปัจจัยส่วนบุคคลอีกประการ คือ ครอบครัวหรือสังคมที่เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชน

The Modern American Dictionary ได้ให้คำจำกัดความของความรู้ที่แตกต่างกัน 3 ลักษณะ ดังนี้ ความรู้ คือ ความคุ้นเคยกับข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truths) หรือหลักการโดยทั่วไป (Principles) ความรู้ คือ รู้ (Known) หรืออาจจะรู้ (May be known) ความรู้ คือจิตสำนึกความสนใจ (Awareness) (เกษม, 2544) ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง การรวบรวมความคิดของมนุษย์ จัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทัศนะของ Hopper (มาโนช, 2532) คำว่าความรู้ (Knowledge) นั้น นับเป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ ซึ่งอาจจะโดยการนึกได้ มองเห็น ได้ยิน หรือ ได้ฟัง ความรู้เป็นหนึ่งขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วยคำจำกัดความหรือความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา และมาตรฐานเป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เป็นเรื่องของการจำอะไรได้ ระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนหรือใช้ความสามารถของสมองมากนัก ด้วยเหตุนี้ การจำได้จึงถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางจิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิดและความสามารถทางสมองมากขึ้นเป็นลำดับ

ส่วนความเข้าใจ (Comprehension) นั้น Hopper ชี้ให้เห็นว่าเป็นขั้นตอนต่อมาจากความรู้ โดยเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความสามารถของสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้น จนถึงระดับของการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยการใช้อากัปเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ แล้วอาจจะโดยการฟัง การเห็น การได้ยิน หรือเขียน แล้วแสดงออกมาในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่างๆ เช่น การบรรยายข่าวสารที่ได้ยินมาโดยคำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมเอาไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนได้และ Benjamin S. (อักษร, 2542) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Cognitive Domain) ของคนว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่างๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป และได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่ายๆ ที่เป็นอิสระแก่กันไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ หากมีการนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัยฯ ถือว่าผิดกฎหมาย

2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญา ในการขยายความรู้ ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดง พฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การ สรุปรหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) ในเรื่องใดๆ ที่มีอยู่เดิมไปแก้ไข ปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับ ความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปรหรือการ ขยายความสิ่งนั้น
4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ และการ นำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย ที่มี ความสัมพันธ์กันรวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบ บลึกล่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่าง แท้จริง
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย หรือ ส่วนใหญ่ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะ ของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้าง รูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิด สร้างสรรค์ ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้
6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนด เกณฑ์ (Criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่ สูงสุดของพุทธิลักษณะ (Characteristics of Cognitive Domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความ เข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อ ทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

2.3.2 แนวความคิดด้านเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวหนึ่งทางจิตวิทยาสังคมและการ สื่อสารและมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่าเจตคติ นั้น ได้มีนักวิชาการหลาย ท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

Roger (สุรพงษ์, 2533) ได้กล่าวถึง เจตคติ ว่าเป็นดัชนีชี้ว่าคุณคนนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับ

คนรอบข้างวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยเจตคติ นั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นหรือใช้ประโยชน์ในการศึกษา
 ไม่ว่าการนี้แต่เพียงผู้เดียว มิเห็นเห็นแต่เพียงเนื้อหา และต้องยังยั้งถึงใจ ของเอกสารที่พิมพ์ที่กรมนี้ไว้

ที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ เจตคติ จึงเป็นเพียง “ความพร้อม” ที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า

และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไปซึ่ง Good (จิตฐิพร, 2543) อธิบายเจตคติ ว่าเป็นความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะเป็นการสนับสนุน หรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลบางคน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ในอดีตที่จัดเรียงเป็นระบบโดยจะสะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ และ Fishbein & Ajzen (อรจิรา, 2543) อธิบายว่า เจตคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก เจตคติ เป็นความรู้สึกและความเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์สถาบัน และข้อเสนอใดๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมตามแนวคตินั้น เป็นความรู้สึกในด้านบวกหรือลบของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมโดยตรง และธงชัย สันติวงษ์ (2540) เห็นสอดคล้องว่า เจตคติ จะก่อตัวจากการประเมินภายหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าว โดยอาจเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มที่เกี่ยวข้องด้วยหรือ กลุ่มทางสังคมที่ได้ไปเกี่ยวข้องกับตัว นอกจากนี้เจตคติ ยังขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะท่าทางซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติต่อโลกภายนอกอีกด้วย จากการศึกษาพบว่า เจตคติ จะมีลักษณะมั่นคงถาวร ทั้งนี้เพราะเจตคติ ที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเจตคติ จึงต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าว

2. องค์ประกอบของเจตคติ

แยกองค์ประกอบของเจตคติออกเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (Cognitive Component) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั่วไปทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ
- 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของบุคคลเป็นลักษณะที่ค่านิยมของแต่ละบุคคลเป็นตัวเร้าความคิดอีกทอดหนึ่ง
- 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เป็นการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ความคิดและความรู้สึก

เจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลและจะแตกต่างกันตามปัจจัยแวดล้อมที่แตกต่างกันของบุคคลนั้น บุคคลสามารถแสดงเจตคติออกได้ 3 ประเภท ด้วยกัน คือ

- 1) เจตคติเชิงบวก คือ เจตคติ ที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เมื่อผู้ยู่ได้เห็นมาโดยอิสระเขียนขึ้นใหม่หากไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง รวมถึงหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กร และอื่นๆ

- 2) เจตคติเชิงลบ คือ เจตคติ ที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับ ความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัยรวมทั้ง เกลียดชังต่อบุคคลใด เรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงานองค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กร
- 3) เจตคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กร และอื่นๆ โดยสิ้นเชิง

อนึ่ง บุคคลอาจมีเจตคติ ทั้ง 3 ประการนี้เพียงประเภทเดียวหรือหลายประเภทรวมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในเรื่องความเชื่อ ความรู้สึก ความคิดหรือค่านิยมที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำหรือสถานการณ์เป็นต้น ส่วนเจตคติ จะทำหน้าที่ เป็นกลไกที่สำคัญ 4 ประการ คือเพื่อการปรับตัว (Adjustment) เจตคติ สามารถเป็นกลไกที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมาย ที่พึงประสงค์และที่ไม่พึงประสงค์ของบุคคล เพื่อการป้องกันตัว (Ego Defense) โดยปกติบุคคล มักมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับความจริงในสิ่งที่ขัดแย้งกับความนึกคิดของตน (Self-Image) เพื่อการแสดงความหมายของ ค่านิยม (Value Expression) เจตคติ เป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมต่างๆ โดยสามารถสะท้อนให้เห็นถึง ค่านิยมในลักษณะที่จำเพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น และเพื่อใช้เป็นตัวจัดระเบียบความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) จะเป็นมาตรฐานที่ตัวบุคคลสามารถใช้ประเมินและทำความเข้าใจกับ สภาพแวดล้อมที่มีอยู่รอบๆ ตัว มีผลทำให้บุคคลสามารถรู้และเข้าใจถึงระบบและระเบียบของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวได้

ปัจจัยต่างๆ ของการก่อตัวของเจตคติ เท่าที่กล่าวมาข้างต้นนั้นในความเป็นจริงจะมีได้มีการ เรียงลำดับตามความสำคัญแต่อย่างใดเลย ทั้งนี้เพราะปัจจัยแต่ละทางเหล่านี้ ตัวไหนจะมีความสำคัญ ต่อการก่อตัวของเจตคติ มากหรือน้อยย่อมสุดแล้ว แต่ว่าการพิจารณาสร้างเจตคติ ต่อสิ่งดังกล่าวจะ เกี่ยวข้องกับปัจจัยใดมากที่สุด

1. การเปลี่ยนแปลงเจตคติ (Attitude Change)

Herbert C. Kelman (พรทิพย์, 2531) ได้อธิบายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติ โดยมีความเชื่อ ว่าเจตคติอย่างเดียวกัน อาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกันจากความคิดนี้ Herbert ได้แบ่ง กระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ออกเป็น 3 ประการ คือ

- 1) การยินยอม (Compliance) จะเกิดได้เมื่อการยอมกระทำตามนี้ เป็น กระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมกระทำ ตามมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวน หรือความรุนแรงของรางวัลและการ ลงโทษ

2) การเลียนแบบ (Identification) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ซึ่ง พลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารที่สงวนไว้

โน้มน้าวใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร เจตคติ ของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

- 3) ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงกับความต้องการภายในค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ถ้าความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมถูกระงับไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติทั้งสิ้น นอกจากนี้เจตคติ ของบุคคลเมื่อเกิดขึ้นแล้วแม้จะคงทน แต่ก็ยังสามารถเปลี่ยนได้โดยตัวบุคคล สถานการณ์ ข่าวสาร การชวนเชื่อ และสิ่งต่างๆ ที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่ แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคลนั้น นอกจากนี้ อาจเกิดจากการยอมรับโดยการบังคับ เช่น กฎหมาย ข้อบังคับ

ดังนั้น ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ จึงมีความสัมพันธ์ มีผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ความรู้มีผลต่อเจตคติ เจตคติ มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ในขณะที่เดียวกันการแสดงพฤติกรรมของบุคคลก็มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของบุคคลด้วย

ทวิศักดิ์ เทพพิทักษ์ (2556) โดยแบบจำลอง KAP จะประกอบด้วยความรู้ (K) เจตคติที่เป็นบวก/ลบ (A) และการปฏิบัติ (P)

รูปที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ใน KAP

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลอง KAP โดยกล่าวคือความรู้ (K) ส่งผลให้เกิดเจตคติ (A) ซึ่งส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ (P) โดยมีเจตคติเป็นตัวกลางระหว่างความรู้กับการปฏิบัติ คือ เจตคติจะเกิดจากความรู้ที่มีอยู่ และการปฏิบัติจะแสดงออกไปตามเจตคติ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันหลายแบบทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3.3 แนวความคิดด้านการปฏิบัติ

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ได้กล่าวต่อการปฏิบัติว่า การกระทำใด ๆ ของคนเราส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้และเจตคติ การที่บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไปเพราะอาจจะมีความรู้และเจตคติที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากความแตกต่างของการเปิดรับสื่อ

ไม่ว่าการเห็นที่ ฟังสื่อกันทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บลูม (Bloom, 1975) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมว่า เป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจเป็นสิ่งสังเกตได้หรือไม่ได้และพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับสุขภาพเป็นกระบวนการทางด้านสมอง เป็นความสามารถทางด้านสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา การใช้ความคิดวิจารณ์ญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ จัดจำแนกได้ตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก ดังนี้

- 1) ความรู้ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำหรือระลึกได้
- 2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องมาจากความรู้ คือจะต้องมีความรู้มาก่อนถึงจะเข้าใจ ได้ความเข้าใจนี้จะแสดงออกมาในรูปแบบของการแปลความ ตีความและคาดคะเน
- 3) การนำไปใช้ (Application) เป็นการนำเอาวิชาการ ทฤษฎีกฎเกณฑ์และแนวคิดต่างๆ ไปใช้
- 4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่บุคคลมีความสามารถและมีทักษะในการจำแนกเรื่องราวที่สมบูรณ์ใดๆ ออกเป็นส่วนย่อยและมองเห็นความสัมพันธ์อย่างแน่ชัดระหว่างส่วนประกอบที่รวมเป็นปัญหา หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
- 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของบุคคลในการรวบรวมส่วนย่อยต่างๆ เข้าเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจนและมีคุณภาพสูงขึ้น
- 6) การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถของบุคคลในการวินิจฉัย ตีราคาของสิ่งของต่าง ๆ โดยมีกฎเกณฑ์ที่ใช้ช่วยประเมินค่านี้ อาจเป็นกฎเกณฑ์ที่บุคคลสร้างขึ้นมา หรือมีอยู่แล้วก็ตาม

2. พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective Domain) เจตคติเป็นกระบวนการทางด้านจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกความสนใจเจตคติคือการให้คุณค่าการปรับปรุงค่านิยม การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ กันจะบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมด้าน เจตคติได้ดังนี้

- 1) การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving or Attending) เป็นขั้นที่บุคคลถูกกระตุ้นให้ทราบสาเหตุการณ์ หรือสิ่งเร้าบางอย่างเกิดขึ้น และบุคคลนั้นมีความยินดีหรือมีภาวะจิตใจพร้อมที่จะรับ หรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นประโยชน์อันใดประการใด กรุณาแจ้งให้ทราบล่วงหน้า มิฉะนั้นจะถือว่าผิดกฎหมาย

ในการยอมรับนี้ประกอบด้วยความตระหนักความยินดีที่ควรรับ และการเลือก

- 2) การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลถูกจูงใจให้เกิดความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้า เป็นเหตุให้บุคคลพยายามทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้ประกอบด้วยความยินยอม ความเต็มใจและความพอใจที่จะตอบสนอง
 - 3) การให้ค่านิยม (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมีปฏิกิริยาซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตนเองและได้นำไปพัฒนาเป็นของตนอย่างแท้จริง พฤติกรรมขั้นนี้ส่วนมากใช้คำว่า “ค่านิยม” ซึ่งการเกิดค่านิยมนี้ประกอบด้วย การยอมรับ ความชอบ และการผูกมัดค่านิยมเข้ากับตนเอง
 - 4) การจัดกลุ่มค่านิยม (Organization) เป็นขั้นที่บุคคลจัดระบบของค่านิยมต่างๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมนั้น ในการจัดกลุ่มนี้ประกอบด้วย การสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยม และการจัดระบบของค่านิยม
 - 5) การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a Value or Complex) พฤติกรรมขั้นนี้ถือว่า บุคคลมีค่านิยมหลายชนิด และจัดอันดับของค่านิยมเหล่านั้นจากดีที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวคอยควบคุมพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย การวางแนวทาง ของการปฏิบัติและการแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติ ตามแนวทางที่เขากำหนด
3. พฤติกรรมการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) พฤติกรรมด้านการปฏิบัตินี้เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ เป็นพฤติกรรม ขั้นสุดท้ายที่บุคคลปฏิบัติออกมาโดยมีด้านความรู้ และด้านเจตคติเป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรมด้าน การปฏิบัติที่ถูกต้อง แต่กระบวนการในการจะก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยระยะเวลา และการตัดสินใจหลายขั้นตอน แต่นักวิชาการก็เชื่อว่ากระบวนการทางการศึกษาจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมและการปฏิบัติ (Practice) ได้มีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและพฤติกรรม (KAP) สามารถสรุปรูปแบบของความสัมพันธเป็น 4 ลักษณะ คือ โดยกำหนดให้

K = Knowledge

A = Attitude

P = Practices

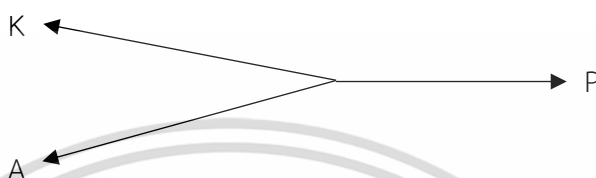
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เจตคติ เป็นตัวการที่ทำให้เกิดความรู้และพฤติกรรม ดังนั้น ความรู้สัมพันธ์กับเจตคติ และเจตคติมีผลต่อพฤติกรรม

รูปที่ 2.2 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 1

2. ความรู้และเจตคติ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทำให้เกิดพฤติกรรมตามมา

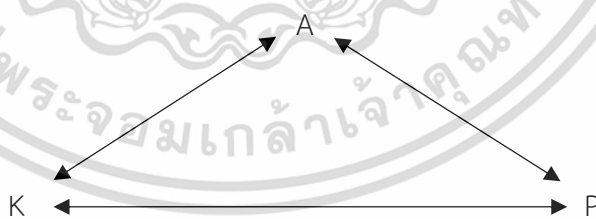
รูปที่ 2.3 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 2

3. ความรู้และเจตคติ ต่างก็ทำให้เกิดพฤติกรรมได้ โดยที่ความรู้และเจตคติ ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

รูปที่ 2.4 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 3

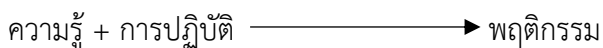
4. ความรู้ที่มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อมสำหรับทางอ้อมนั้นมีเจตคติ เป็นตัวกลางทำให้เกิดพฤติกรรมตามมาได้

รูปที่ 2.5 รูปแบบความสัมพันธ์ที่ 4

ปฏิบัติการจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะได้ตัวเร่งปฏิบัติการ เช่นเดียวกับความรู้ไม่ถูกนำไปใช้จนกว่าจะมีเจตคติ ที่ดีเกิดขึ้นมากพอ เจตคติ จึงอาจเปรียบได้กับเร่งปฏิบัติการ

เจตคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคนไข้ซึ่งงานบริการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 2.6 ปฏิกริยาระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ เจตคติและพฤติกรรม (KAP) จึงเป็นอีกหนึ่งแนวคิดที่สำคัญที่ผู้วิจัยจะสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์และศึกษา เพื่ออธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ โดยหากกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ก็จะส่งผลต่อเจตคติ จนนำมาถึงการแสดงออกถึงการปฏิบัติและแนวโน้มพฤติกรรม ซึ่งย่อมเป็นไปตามภูมิหลังของประสบการณ์ความรู้ เจตคติ ของแต่ละบุคคลที่สั่งสมมาแตกต่างกัน

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อออนไลน์

ลักษณะของสื่อออนไลน์เป็นการสื่อสารสองทางการเข้าถึงในวงกว้างสื่อออนไลน์เป็นสื่อใหม่ที่เกิดก่อนให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง เพราะมีการปฏิสัมพันธ์กับสารและเผยแพร่ต่อได้ เชื่อมโยงข้อมูลได้จำนวนมาก ข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์มีลักษณะแยกชิ้นส่วน หากผู้รับสารไม่เข้าใจและไม่สามารถประกอบรวมได้อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิด แต่ถ้าประกอบรวมได้จะมีประโยชน์ในการสื่อสารที่รอบด้าน สื่อออนไลน์เอื้อต่อการสร้างชุมชนทำให้เกิดการรวมกลุ่ม โดยเฉพาะการรวมกลุ่มความคิดเห็นไปสู่การหลอมเจตคติ และพฤติกรรมกลุ่ม สื่อออนไลน์มีความสามารถในการประมวลเนื้อหาจากหลายแห่ง ทำให้บทบาท User-Generated Content สำคัญ สื่อออนไลน์มีลักษณะส่งเสริมการรวมกลุ่มกันทางสังคมและการร่วมมือกันทางไซเบอร์ สื่อออนไลน์ยังทำให้เกิดวัฒนธรรมแบบบริมิกซ์คือการเลือกเนื้อหามาดัดแปลง ตัดต่อ ประกอบสร้างใหม่ โดยที่ผู้รับสารเป็นผู้เปลี่ยนแปลงเนื้อหา

สื่อสังคมออนไลน์คือ สื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบต่างๆ ไปยังผู้รับสารผ่านเครือข่ายออนไลน์โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารหรือผู้รับสารด้วยกันเอง ซึ่งสามารถแบ่งสื่อสังคมออนไลน์เป็นประเภทต่างๆ ที่ใช้กันบ่อยๆ คือ บล็อก (Blogging) ทวิตเตอร์และไมโครบล็อก (Twitter and Microblogging) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking) และการแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media Sharing)

(ขวัญฤทัย, 2551) กล่าวถึงคุณลักษณะของสื่อใหม่ว่าสื่อใหม่เป็นสื่อที่ตอบสนองความต้องการสารสนเทศได้ตามความต้องการ เปิดรับสารของผู้รับสารมากที่สุดเพราะสื่อใหม่นั้นเป็นช่องทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลของเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบตลอดจนง่ายต่อการค้นหา โดยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์นั้นสามารถผสมผสานสื่อต่างๆ ที่เรียกว่าสื่อผสมผสาน

ประเภทของสื่อออนไลน์

1. Weblogs หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Blogs คือ สื่อส่วนบุคคลบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ข้อคิดเห็น บันทึกส่วนตัว โดยสามารถแบ่งปันให้บุคคลอื่น ๆ โดยผู้รับสารสามารถเข้าไปอ่าน หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้
2. Social Networking หรือเครือข่ายทางสังคมในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเครือข่ายทางสังคมที่ใช้สำหรับเชื่อมต่อระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล เพื่อให้เกิดเป็นกลุ่มสังคม เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลระหว่างกันทั้งด้านธุรกิจ การเมือง การศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Micro Blogging หรือที่เรียกกันว่า “บล็อกจ๊ว” ซึ่งเป็นเว็บเซอร์วิส หรือเว็บไซต์ที่ให้บริการแก่บุคคลทั่วไป สำหรับให้ผู้ใช้บริการเขียนข้อความสั้นๆ ประมาณ 140 ตัวอักษร ที่เรียกว่า “Status” หรือ “Notice” เพื่อแสดงสถานะของตัวเองที่กำลังทำอะไรอยู่หรือแจ้งข่าวสารต่าง ๆ แก่กลุ่มเพื่อนในสังคมออนไลน์
4. Online Video เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการวิดีโอออนไลน์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เนื่องจากเนื้อหาที่น่าสนใจในวิดีโอออนไลน์ไม่ถูกจำกัดโดยผังรายการที่แน่นอนและตายตัว ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถติดตามชมได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้ใช้สามารถเลือกชมเนื้อหาได้ตามความต้องการและยังสามารถเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้
5. Photo Sharing เป็นเว็บไซต์ที่เน้นให้บริการฝากรูปภาพโดยผู้ใช้บริการสามารถอัปโหลดและดาวน์โหลดรูปภาพเพื่อนำมาใช้งานได้ ที่สำคัญนอกเหนือจากผู้ใช้บริการจะมีโอกาสแบ่งปันรูปภาพแล้ว ยังสามารถใช้เป็นพื้นที่เพื่อเสนอขายภาพที่ตนเองนำเข้าไปฝากได้
6. Wikis เป็นเว็บไซต์ที่มีลักษณะเป็นแหล่งข้อมูลหรือความรู้ (Data/Knowledge) ซึ่งผู้เขียนส่วนใหญ่อาจจะเป็นนักวิชาการ นักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านต่างๆ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ซึ่งผู้ใช้สามารถเขียนหรือแก้ไขข้อมูลได้อย่างอิสระ
7. Virtual Worlds คือ การสร้างโลกจินตนาการโดยจำลองส่วนหนึ่งของชีวิตลงไปจัดเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่บรรดาผู้ท่องโลกไซเบอร์ใช้เพื่อสื่อสารระหว่างกันบนอินเทอร์เน็ตในลักษณะโลกเสมือนจริง (Virtual Reality) ซึ่งผู้ที่เข้าไปใช้บริการอาจจะบริษัทหรือองค์การด้านธุรกิจ ด้านการศึกษา รวมถึงองค์การด้านสื่อ เช่น สำนักข่าวรอยเตอร์ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อพื้นที่เพื่อให้บุคคลในบริษัทหรือองค์กรได้มีช่องทางในการนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ไปยังกลุ่มเครือข่ายผู้ใช้สื่อออนไลน์
8. Crowd Sourcing มาจากการรวมของคำสองคำคือ Crowd และ Outsourcing เป็นหลักการขอความร่วมมือจากบุคคลในเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยสามารถจัดทำในรูปแบบของเว็บไซต์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้นหาคำตอบและวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งทางธุรกิจการศึกษา รวมทั้งการสื่อสาร โดยอาจจะเป็นการดึงความร่วมมือจากเครือข่ายทางสังคมมาช่วยตรวจสอบข้อมูลเสนอความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะ กลุ่มคนที่เข้ามาให้ข้อมูลอาจจะเป็นประชาชนทั่วไป หรือผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่อยู่ในภาคธุรกิจหรือเชี่ยวชาญด้านอื่น ๆ
9. Podcasting มาจากการรวมตัวของสองคำคือ “Pod” กับ “Broadcasting” ซึ่ง “POD” หรือ Personal On - Demand คืออุปสงค์หรือความต้องการส่วนบุคคล ส่วน “Broadcasting” เป็นการนำสื่อต่าง ๆ มารวมกันในรูปของภาพและเสียงหรืออาจกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้เกินขอบเขตการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง่าย ๆ Podcast คือการบันทึกภาพและเสียงแล้วนำมาไว้ในเว็บเพจ (Web Page) เพื่อเผยแพร่ให้บุคคลภายนอก ที่สนใจดาวน์โหลดเพื่อนำไปใช้งาน

2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้ คือ แบบสอบถาม

2.5.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถาม เป็นรูปแบบของคำถามที่เป็นชุด ได้ถูกรวบรวมไว้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบเพื่อใช้วัดสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการวัดจากกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มประชากร โดยมีจุดประสงค์คือเพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริง แบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถามที่ถูกสร้างขึ้นอย่างละเอียด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อมูล การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมนั้น การสร้างคำถามถือเป็นสิ่งสำคัญเพราะผู้วิจัยไม่มีโอกาสได้พบปะกับผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นข้อคำถามจะต้องสามารถสื่อความหมายให้กับผู้ทำแบบสอบถามอย่างชัดเจน (พิชญ์สินี, 2558)

2.5.2 ประเภทของแบบสอบถาม

ในการวิจัยได้จำแนกแบบสอบถามตามลักษณะของชุดคำถามเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question) เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ ซึ่งคาดว่าจะได้คำตอบที่แน่นอน สมบูรณ์ ตรงกับสภาพความเป็นจริงได้มากกว่าคำตอบที่จำกัดวงให้ตอบ คำถามปลายเปิดจะนิยมใช้กันมากในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถคาดเดาได้ล่วงหน้าว่าคำตอบจะเป็นอย่างไร หรือใช้คำถามปลายเปิดในกรณีที่ต้องการได้คำตอบเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างคำถามปลายปิด แบบสอบถามแบบนี้มีข้อเสียคือ มักจะถามได้ไม่มากนัก การรวบรวมความคิดเห็นและการแปลผลมักมีความยุ่งยาก
2. แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) เป็นคำถามที่ผู้วิจัยมีแนวคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบจากคำตอบที่กำหนดไว้เท่านั้น คำตอบที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ล่วงหน้ามักได้มาจากการทดลองใช้คำถามในลักษณะที่เป็นคำถามปลายเปิด หรือ การศึกษากรอบแนวความคิด สมมติฐานการวิจัย และนิยามเชิงปฏิบัติการ คำถามปลายเปิดมีวิธีการเขียนได้หลาย ๆ แบบ เช่น แบบให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง แบบให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แบบผู้ตอบจัดลำดับความสำคัญ หรือแบบให้เลือกคำตอบหลายคำตอบ (SiamSurvey, ม.ป.ป.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 Google Forms

Google Forms เป็นส่วนหนึ่งของบริการกลุ่ม Google Docs ที่ช่วยให้เราสร้างแบบสอบถามออนไลน์ หรือใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้งาน Google Forms ผู้ใช้สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้หลายรูปแบบ เช่น การทำแบบฟอร์มสำรวจความคิดเห็น การแบบฟอร์มสำรวจความพึงพอใจ การทำแบบฟอร์มลงทะเบียน และแบบฟอร์มการลงคะแนนเสียง เป็นต้น

2.6 ทฤษฎีและสถิติที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความแม่นยำในการวัด ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม โดยปกติแบบสอบถามจะต้องตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมืออยู่ 2 ส่วน คือ ตรวจสอบความตรง (Validity) และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) จึงต้องทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรง (Validity)

การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เป็นวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อถามกับจุดประสงค์ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญไม่น้อยกว่า 3 ท่านเป็นผู้พิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม จากนั้นนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ซึ่งมีสูตรคำนวณ ดังนี้ (สุจิตรา, 2564)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าเห็นข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าเห็นว่าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าเห็นว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

เกณฑ์การแปลความหมาย

ค่า IOC \geq 0.50 หมายความว่า ข้อคำถามตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC $<$ 0.50 หมายความว่า ข้อคำถามไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

เป็นการตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าแบบสอบถามนั้นได้ผลการวัดที่สม่ำเสมอหรือคงที่ (Consistency or Stability) มากน้อยเพียงใด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เป็นวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นเพื่อวัดความสอดคล้องภายใน โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธี (Cronbach) หาค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α คือ ความเชื่อมั่นหรือสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
 k คือ จำนวนข้อคำถาม
 S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
 S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

โดยมีการแปลหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ (สุจิตร์, 2564)

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	การแปลความหมายระดับความเที่ยง
มากกว่า 0.90	ดีมาก
0.81 – 0.90	ดี
0.71 – 0.80	พอใช้
0.61 – 0.70	ค่อนข้างพอใช้
0.51 – 0.60	ต่ำ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.50	ไม่สามารถรับได้

3. การตรวจสอบค่าความยากง่าย

ความยากง่าย (Reliability) กรณีเครื่องมือเป็นแบบทดสอบจำเป็นต้องหาความยากง่าย ความยากง่ายคือสัดส่วนที่แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีคนทำถูกมากหรือน้อย ถ้ามีคนทำถูกมากก็เป็นข้อสอบที่ง่าย ถ้ามีคนทำถูกน้อยก็เป็นข้อสอบที่ยาก การหาค่าความยากเป็นวิธีตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่เกี่ยวกับสมรรถภาพของสมอง Cognitive Domain และเป็นแบบทดสอบในระดับอิงกลุ่ม (Norm-reference Test) มีลักษณะเป็นการวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ไม่ใช่การวิเคราะห์ภาพรวมทั้งฉบับ ค่าความยากง่ายมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยคำนวณจากสูตร

$$p = \frac{\text{จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูก}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

โดยมีการแปลความหมายของค่าความยากง่าย ดังนี้

ค่าความยากง่าย	ความหมาย	คุณภาพเครื่องมือ
0.81 – 1.00	ง่ายมาก	ควรปรับปรุงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาใช้

0.61 – 0.80	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
0.41 – 0.60	ปานกลาง	ดีมาก
0.21 – 0.40	ยาก	พอใช้ได้
0.00 – 0.20	ยากมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่

2.6.2 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมากและมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้อาจมีความครบถ้วนและครอบคลุม จะต้องดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากชั้นภูมิ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะของประชากรที่จะศึกษาอย่างละเอียดว่าคุณลักษณะใดที่จะส่งผลต่อตัวแปรที่จะศึกษาตัวแปรใดบ้าง และคุณลักษณะนั้น ๆ สามารถที่จำแนกออกเป็นกลุ่มย่อยได้หรือไม่ อาทิ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ เป็นต้น
2. จำแนกประชากรออกเป็นชั้นภูมิตามคุณลักษณะของกลุ่มย่อยโดยกำหนดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มย่อยมีความคล้ายคลึงกันให้มากที่สุด และให้มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มให้มากที่สุดเช่นเดียวกัน (ไม่ควรมีจำนวนชั้นมากเกินไปเพราะจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก มิฉะนั้นจะทำให้ลักษณะที่ศึกษามีความถูกต้อง เชื่อถือได้น้อย)
3. สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม เพื่อเป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาตามสัดส่วน (Proportional Allocation) กล่าวคือ ชั้นใดมีประชากรมากควรได้รับการสุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่มากกว่า แต่ถ้ากลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีจำนวนที่แตกต่างกันมาก ควรคำนึงถึงเหตุผลเพื่อให้ได้จำนวนที่เหมาะสมและมีความครอบคลุมลักษณะประชากรที่ไม่จำเป็นต้องใช้สัดส่วนก็ได้ (อารง, 2527)

ข้อสังเกตของการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

1. ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะที่ครอบคลุมทุกลักษณะของประชากรอย่างเป็นระบบ และช่วยลดความคลาดเคลื่อนแต่ไม่ต้องลดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเหมือนวิธีการสุ่มอย่างง่ายทำให้การทดสอบทางสถิติมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. ถ้าจำนวนตัวแปรที่ใช้มีมากเกินไปจะทำให้มีจำนวนชั้นที่มากและยุ่งยากในการแบ่งชั้นหรือทำให้สมาชิกของแต่ละชั้นอาจมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ และจะต้องเสียเวลาและใช้ค่าใช้จ่ายสูง
3. ในการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนจะต้องใช้สูตรการปรับแก้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างซับซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 การหาขนาดตัวอย่างและการจัดสรรตัวอย่างตามสัดส่วนกับขนาดชั้นภูมิ

การหาขนาดตัวอย่างของการสุ่มแบบชั้นภูมิ สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}{N^2 D + \sum_{h=1}^L N_h S_h^2} \quad \text{โดยที่ } D = \frac{B^2}{Z_{\frac{\alpha}{2}}^2}$$

เมื่อ	N	คือ ขนาดของประชากร
	N_h	คือ ขนาดของประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, 3, \dots, L$
	S_h^2	คือ ความแปรปรวนของข้อมูลในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, 3, \dots, L$
	n	คือ ขนาดของตัวอย่าง
	B	คือ ระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้
	$Z_{\frac{\alpha}{2}}$	คือ ค่าสถิติที่ได้จากการแจกแจงปกติมาตรฐาน (Standard Normal Distribution)

Normal Distribution)

การหาสัดส่วนของขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$n_h = \frac{N_h n}{N}$$

เมื่อ	N	คือ ขนาดของประชากร
	N_h	คือ ขนาดของประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, 3, \dots, L$
	n_h	คือ ขนาดของตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ

2.6.4 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ (Percentage)

ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ คือ การคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลทั้งหมดโดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 100 ใช้สัญลักษณ์เป็น % แทนคำว่าร้อยละ ซึ่งใช้วิเคราะห์ตัวแปรมาตรนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือมาตราอันดับ (Ordinal Scale) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{n} \times 100$$

เมื่อ	X	คือ จำนวนข้อมูลหรือความถี่
	n	คือ ขนาดตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

ค่าเฉลี่ย คือ ค่ากลางของข้อมูลแบบหนึ่ง จะใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแทนของข้อมูลที่น่ามาคำนวณ ใช้วิเคราะห์ตัวแปรประเภทมาตราช่วง (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง
 X คือ คะแนนของตัวอย่างชุดที่ i
 n คือ ขนาดตัวอย่าง

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ ใช้วิเคราะห์ห้วงแปรประเภทมาตราช่วง (Interval Scale) หรือมาตราส่วน (Ratio Scale) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\sum_{i=1}^n X_i)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X_i คือ คะแนนของชุดตัวอย่าง i
 n คือ ขนาดตัวอย่าง

4. การจัดลำดับ (Rank)

เป็นการนำจำนวนความถี่ของการตอบคำถามจากแบบสอบถามทั้งทางด้านเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์มาจัดลำดับจากมากไปน้อย เพื่อนำเสนอการให้ความสำคัญกับประเด็นที่เกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อดูภาพรวมว่าประเด็นใดสำคัญมากที่สุดและน้อยที่สุด

2.6.5 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

1. การทดสอบการแจกแจงปกติ (Normality Test)

การทดสอบลิลลี่โฟร์ส (Lilliefors Test) เป็นตัวสถิติที่ใช้ทดสอบการแจกแจงประชากรว่าเป็นปกติหรือไม่ เป็นวิธีทดสอบที่ให้กำลังของการทดสอบสูงกว่าวิธีทดสอบแบบอื่น ๆ ซึ่งการทดสอบจะเหมือนคอลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ (Kolmogorov-Smirnov) แต่การทดสอบลิลลี่โฟร์สจะไม่กำหนดค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร จึงต้องประมาณ μ ด้วย \bar{X} และประมาณ σ ด้วย $S.D.$ การทดสอบนี้ควรใช้เมื่อมีขนาดตัวอย่างมากกว่า 50 หน่วย (สุจิตรา, 2564)

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : สุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติ

H_1 : สุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติ

ตัวสถิติทดสอบ

$$D = \max |F(X) - S(X)|$$

โดยที่ $F(X) = P(X \leq x)$

$$= (Z < \frac{x-\bar{x}}{s})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ชุดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะ S เนื้อหา หรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างที่มีการนำไปใช้

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง

เกณฑ์การตัดสินใจ

ปฏิเสธ H_0 เมื่อ p-value ของการทดสอบมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับระดับนัยสำคัญที่กำหนด แต่ถ้ายอมรับ H_0 เนื่องจากตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ($n \geq 30$) ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ และมีการได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกัน ไม่ต้องมีสอบการแจกแจงปกติให้ใช้การทดสอบทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง (Central Limit Theorem)

2. ทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง (Central Limit Theorem)

ถ้าประชากรมีการแจกแจงแบบใด ๆ ที่ไม่ใช้การแจกแจงปกติ และตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ($n \geq 30$) จากทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลางจะได้ว่า ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (\bar{X}) จะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ (Approximate Normal) โดยมีค่าเฉลี่ย (μ) และความแปรปรวน ($\frac{\sigma^2}{n}$) เมื่อไม่ทราบค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ) ให้แทนด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง ($S.D.$)

3. สถิติ Z-test

สถิติ Z-test เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม ว่าแตกต่างกันหรือไม่

ข้อตกลงเบื้องต้น

- 1) ประชากรทั้ง 2 กลุ่มเป็นอิสระกัน
- 2) กลุ่มตัวอย่างแต่ละประชากรมีการแจกแจงปกติ
- 3) กลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ($n_1, n_2 \geq 30$)
- 4) ไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร (σ_1^2, σ_2^2)

สมมติฐานการทดสอบ

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$$

ตัวสถิติทดสอบ

$$Z = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 คือ ความแปรปรวนของตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 คือ ขนาดของตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

เกณฑ์การตัดสินใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาณาเขตวิกฤต คือ $Z_{cal} < -Z_{\frac{\alpha}{2}}$ และ $Z_{cal} > Z_{\frac{\alpha}{2}}$ ถ้าค่า Z ที่คำนวณได้ตกอยู่ในอาณาเขตวิกฤตจะทำการปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของประชากรทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

หมายเหตุ ในโปรแกรม SPSS จะใช้ตัวสถิติทดสอบ T แทนตัวสถิติทดสอบ Z

4. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients)

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว X และ Y อาจจะมี ความสัมพันธ์อยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่นความสัมพันธ์ที่มีลักษณะแนวโน้ม เป็นเส้นตรง หรือ เส้นโค้งพาราโบลา หรือแบบอื่นๆ ก็ได้แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีลักษณะ แนวโน้ม เป็นเส้นตรง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- 1) ความสัมพันธ์เชิงบวก (Positive Correlation) เป็นความสัมพันธ์ ที่เรียกว่า แปรผัน ตามกันกล่าวคือถ้า X มีค่ามากขึ้นค่าของ Y ก็จะมีแนวโน้มมากขึ้น ด้วยแต่ถ้า X มีค่าน้อยลงค่าของ Y ก็จะมีแนวโน้มน้อยลงด้วย
- 2) ความสัมพันธ์เชิงลบ (Negative Correlation) เป็นความสัมพันธ์ที่เรียกว่า แปรผันกลับกันหรือแปรผกผันกล่าวคือถ้า X มีค่ามากขึ้น ค่าของ Y ก็จะมี แนวโน้มลดลง แต่ถ้า X มีค่าน้อยลงค่าของ Y ก็จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย

ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$r = \frac{\sum_{i=1}^n X_i Y_i - n \bar{X} \bar{Y}}{\sqrt{[\sum_{i=1}^n X_i^2 - n \bar{X}^2] [\sum_{i=1}^n Y_i^2 - n \bar{Y}^2]}}$$

$$\text{หรือ } r = \frac{n \sum_{i=1}^n X_i Y_i - (\sum_{i=1}^n X_i) (\sum_{i=1}^n Y_i)}{\sqrt{[\sum_{i=1}^n X_i^2 - (\sum_{i=1}^n X_i)^2] [\sum_{i=1}^n Y_i^2 - (\sum_{i=1}^n Y_i)^2]}}$$

$$\text{หรือ } r = \frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})(Y_i - \bar{Y})}{\sqrt{[\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2] [\sum_{i=1}^n (Y_i - \bar{Y})^2]}}$$

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$0 \leq r < 0.3$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

$0.3 \leq r < 0.5$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

$0.5 \leq r < 0.7$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ © 2015 โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์

$0.7 \leq r < 0.9$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีก $0.9 \leq r < 1.0$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมากนำไปใช้

r เป็นบวก แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงตัวแปรอีกตัวจะมีค่าสูงไปด้วย)

r เป็นลบ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางทิศทางตรงข้าม (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงตัวแปรอีกตัวจะมีค่าต่ำ)

ต่อมาทำการทดสอบนัยสำคัญค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยการทดสอบที (t-test)

สมมติฐานการทดสอบ

$H_0: \rho = 0$ (ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน)

$H_1: \rho \neq 0$ (ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน)

ตัวสถิติทดสอบ

$$t = \frac{r\sqrt{n-2}}{1-r^2} \quad \text{ที่ } df = n - 2$$

เมื่อ t คือ การทดสอบที (t-test)

r คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้

n คือ ขนาดตัวอย่าง

เกณฑ์การตัดสินใจ

หากค่าสถิติ t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n - 2$ หรือค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ แสดงว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way Analysis of Variance)

เป็นการทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยพิจารณาตัวแปรอิสระตัวเดียวหรือปัจจัยเพียงตัวเดียวที่มีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปว่าจะส่งผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยหลายกลุ่มพร้อมกัน คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว หรือ F-test

ข้อตกลงเบื้องต้น

- 1) ข้อมูลได้จากการสุ่ม
- 2) ประชากร k กลุ่ม มีการแจกแจงปกติ
- 3) กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มต้องได้มาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน คือ $\sigma_1^2, \sigma_2^2, \dots, \sigma_k^2$
- 4) ข้อมูลในมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) หรือมาตราส่วน (Ratio Scale)
- 5) กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มต้องเป็นอิสระกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานการทดสอบ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

$$H_1 : \mu_i \neq \mu_j \text{ อย่างน้อย 1 คู่ ; } i \neq j$$

ตัวสถิติทดสอบ

$$F = \frac{MSB}{MSW}$$

ตารางที่ 2.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source of variable	Df	Sum of Square (SS)	Mean Square (MS)	F
Between Group	$k - 1$	SSB	MSB	$F = \frac{MSB}{MSW}$
Within Groups	$n - k$	SSW	MSW	
Total	$n - 1$	SST		

จะนำมาคำนวณค่าต่างๆ ดังนี้

- 1) C.T. (Correction Term) คือ ตัวปรับค่าสำหรับผลรวมกำลังสองของข้อมูล มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$C.T. = \frac{(x_{..})^2}{n}$$

เมื่อ $x_{..}$ คือ ผลรวมของค่าสังเกตทั้งหมด

- 2) SST (Total Sum of Squares) คือ ผลรวมของกำลังสองทั้งหมด มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$SST = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k x_{ij}^2 - C.T.$$

- 3) SSB (Within Group Sum of Squares หรือ Among Group Sum of Squares) คือผลรวมของกำลังสองระหว่างตัวอย่าง มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$SSB = \sum_{i=1}^k \frac{x_i^2}{n_i} - C.T.$$

เมื่อ x_i คือผลรวมระหว่างตัวอย่างที่ i

- 4) SSW (Within Group Sum of Squares) คือผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$SSW = SST - SSB$$

ค่าที่คำนวณได้นำมาสร้างตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาสถิติในการทดสอบ จะได้ค่า MSB (Between Group Mean Squares หรือ Among Group

Mean Squares) คือค่าเฉลี่ยของกำลังสองระหว่างตัวอย่าง มีสูตรในการคำนวณ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกตั้งนี้มีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$MSB = \frac{SSB}{k-1}$$

MSW (Within Group Mean Squares) คือ ค่าเฉลี่ยของกำลังสองภายในกลุ่ม มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$MSW = \frac{SSW}{n - k}$$

เกณฑ์การตัดสินใจ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า $F_{(\alpha, k-1, n-k)}$ ที่เปิดจากตาราง หรือ ค่า p-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง งานวิจัยที่ค้นพบมักจะศึกษาในเรื่องความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 จึงทำให้การศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ค่อนข้างน้อย

อย่างไรก็ตาม ทางคณะผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและใกล้เคียง ตลอดจนงานวิจัยในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่สามารถนำมาอ้างอิงเพื่อใช้ประกอบในงานวิจัย ดังนี้

กัณฑ์รัตน์และคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2556 โดยใช้การเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่เลือกแบบเจาะจง รวมกลุ่มตัวอย่าง 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 และทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 78.23 รองลงมาคือระดับปานกลาง คือ

ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 19.76 และอยู่ในระดับน้อย คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 2.02 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 เมื่อพิจารณาภาพรวมมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย คือ 4.14 การปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ตอบถูก คิดเป็น ร้อยละ 72.18 รองลงมาคือระดับปานกลาง คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอยู่ในระดับน้อย คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 2.82 ผลการศึกษาระดับความรู้ของนักศึกษาของนักศึกษาส่วนใหญ่ตอบ ถูก อยู่ในระดับมาก เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเมื่อพิจารณาภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับการปฏิบัติส่วนใหญ่ ตอบถูก อยู่ในระดับมาก

ขวัญทิศาและกัมปนาท (2564) ได้ทำการศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ทำงานอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย จำนวน 594 คนเก็บรวบรวมข้อมูลแบบออนไลน์ด้วย Google Forms สร้างขึ้นตามกระบวนการ การสร้างเครื่องมือสำหรับงานวิจัยด้านสังคมศาสตร์ กำหนดเป็นความรู้ที่มีต่อกฎหมาย 20 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อกฎหมายจำนวน 10 ข้อ มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับตามแบบ Rating Scales และแบบวัดระดับการปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับตามแบบ Rating Scales จำนวน 10 ข้อ ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.34 ระดับเจตคติหรือเจตคติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พบว่าอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.93 ระดับการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติบางครั้ง โดยมี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.07 ผลการศึกษา ระดับความรู้ความเข้าใจพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ระดับเจตคติ หรือเจตคติ พบว่าอยู่ในระดับน้อย ระดับการปฏิบัติตนพบว่าอยู่ในระดับการปฏิบัติบางครั้ง

นวรรตน์ (2555) ได้ทำการศึกษาความรู้ ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ทางระบบคอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ประชาชนที่ ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมด 420 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรทั้ง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) และทดสอบสมมติฐานความแปรปรวนทางเดียวของประชากร มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (One -way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างก็จะทำการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจใน ความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันของปัจจัยส่วนบุคคล ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยใช้สถิติ Independent t-test แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างส่วน บุคคลด้านเพศ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.01 สรุปได้ว่าเพศชายมีความรู้

ความเข้าใจมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันของปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ One-way ANOVA แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000, 0.017, 0.013 และ 0.000 อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.1 และ 0.5 สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านรายได้ซึ่งไม่ส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจ ในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์ ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจ ในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับความรู้มากที่สุด ร้อยละ 3.3 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ ในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 31.4 สรุปได้ว่าประชาชนที่ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในเกณฑ์มีความรู้ร้อยละ 68.6

สุชีราและคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา: อำเภอเมืองอุบลราชธานี โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 รายเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) ณ ร้านอินเทอร์เน็ตที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองอุบลราชธานีจำนวน 226 ร้าน และมีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาโดยแสดงตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละและตารางไขว้ ผลการศึกษาข้อมูลการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. พบว่าส่วนใหญ่ตอบถูกเกี่ยวกับระยะเวลาผ่อนผันการเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาคือวันที่บังคับใช้หลังประกาศ คิดเป็นร้อยละ 74.6 และการเก็บข้อมูลจากทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 74.1 และผู้ทำแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.7 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบ พ.ร.บ. พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมตามกรอบ พ.ร.บ. โดยส่วนใหญ่ตอบไม่สมควรทำพฤติกรรมรบกวนทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.9 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 64.4) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 29.3) และระดับน้อย (ร้อยละ 6.3) ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมด้านการรับรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางแต่มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. อยู่ในระดับมาก

อรสาและพิเชษฐ์ (2558) ได้ทำการศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 17.5 น้อยสุดคือระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 8.8 ระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเท่ากับ 4.50 คือ มีเคยมีพฤติกรรมดังที่ทำแบบทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความรู้ปานกลาง รองลงมาคือระดับอ่อน ระดับดี และน้อยสุดคือระดับดีมาก และระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

อานนท์ (2563) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ของเจนเนอเรชันซีและเจนเนอเรชันวาย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม คือ เจนเนอเรชันซี (Generation Z) จำนวน 200 คน และ เจนเนอเรชันวาย (Generation Y) จำนวน 200 คน ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มเจนเนอเรชันจะต้องเคยได้ยิน/จำได้หรือมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน การหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับเจตคติ ของเจนเนอเรชันซี มีค่าเท่ากับ 0.213 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับเจตคติ ของเจนเนอเรชันวาย มีค่าเท่ากับ 0.416 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติกับเจตคติ ของเจนเนอเรชันซี มีค่าเท่ากับ -0.044 และค่า Sig เท่ากับ 0.539 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติกับเจตคติ ของเจนเนอเรชันวาย มีค่าเท่ากับ -0.176 และค่า Sig เท่ากับ 0.013 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของเจนเนอเรชันซี มีค่าเท่ากับ 0.328 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของเจนเนอเรชันวาย มีค่าเท่ากับ 0.249 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของเจนเนอเรชันซี มีค่าเท่ากับ 0.424 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของเจน

เนอเรนชวาย มีค่าเท่ากับ 0.522 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของเจเนอเรนชวามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่มีความสัมพันธ์กันในเจเนอเรนชวาย ($r = -0.176$) และเจตคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของเจเนอเรนชวาย ($r = 0.328$) และเจเนอเรนชวาย ($r = 0.249$)

ตารางที่ 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	สถิติในการวิเคราะห์	ผลสรุป	วิธีการสุ่มตัวอย่าง
กัณฐรัตน์ และคณะ (2558)	ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัย เชียงราย	ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ระดับความรู้ของนักศึกษา ส่วนใหญ่ตอบถูก อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 78.23 - เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเมื่อพิจารณาภาพรวมค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 - ระดับการปฏิบัติส่วนใหญ่ ตอบถูก อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 72.18	การเปิดตารางสำเร็จของ Krejcie & Morgan ที่เลือกแบบเจาะจง รวมกลุ่มตัวอย่าง 248 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 (ต่อ) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	สถิติในการวิเคราะห์	ผลสรุป	วิธีการสุ่มตัวอย่าง
ชนัญชิตา และ กัมปนาท (2564)	ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ตามกฎหมาย พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของ บุคลากรส่วน ท้องถิ่น ภาครัฐศึกษา องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขตอำเภอศรี มาศ จังหวัด สุโขทัย	สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ระดับความรู้ความ เข้าใจพบว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.34 - ระดับเจตคติหรือ ทัศนคติพบว่าอยู่ในระดับ น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 - ระดับการปฏิบัติตน พบว่าอยู่ในระดับการ ปฏิบัติบางครั้ง โดยมี ค่าเฉลี่ย 2.07	บุคลากรส่วน ท้องถิ่นที่ทำงาน อยู่ในองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต อำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 594 คน
นวรรตน์ (2555)	ความเข้าใจใน ความปลอดภัย ของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบ คอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษาใน เขต กรุงเทพมหานคร	Independent Samples t-test One -way ANOVA Least Significant Difference (LSD)	- เพศชายมีความรู้ ความ เข้าใจมากกว่าเพศหญิง - อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ที่ แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ - ด้านรายได้ซึ่งไม่ส่งผล ต่อความรู้ ความเข้าใจใน ความปลอดภัยของข้อมูล ส่วนบุคคลทางระบบ คอมพิวเตอร์	ใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างของ Taro Yamane ได้ขนาด ตัวอย่างทั้งหมด 420 ตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 (ต่อ) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	สถิติในการวิเคราะห์	ผลสรุป	วิธีการสุ่มตัวอย่าง
สุชีรา และคณะ (2558)	การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา: อำเภอเมืองอุบลราชธานี	สถิติเชิงพรรณนา แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และ ตารางไขว้	ข้อมูลพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบ พ.ร.บ. พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมตามกรอบ พ.ร.บ. โดยส่วนใหญ่ตอบไม่สมควรทำพฤติกรรม รบกวนทำลาย ข้อมูลคอมพิวเตอร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.9	ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 รายเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตามความสะดวก
อรสา และ พิเชษฐ์ (2558)	การศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ระดับความรู้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความรู้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.3 - ระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50	ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 (ต่อ) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	สถิติในการวิเคราะห์	ผลสรุป	วิธีการสุ่มตัวอย่าง
อานนท์ (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ของเจนเนอเรชั่นซีและเจนเนอเรชั่นวาย	Correlation Coefficient	- ความรู้ไม่มี ความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจนเนอเรชั่นซีมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่มีความสัมพันธ์กันเจนเนอเรชั่นวาย ($r = -0.176$) - ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของเจนเนอเรชั่นซี ($r = 0.328$) และเจนเนอเรชั่นวาย ($r = 0.249$)	ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการกำหนดสัดส่วนโควตาและแบบอาสาสมัคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 3,145 คน โดยใช้ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาเพศชายและหญิง ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (หน่วย : คน)

ระดับการศึกษา	ชาย	หญิง	รวม
ปริญญาตรี	1,188	1,957	3,145

แหล่งที่มา : สำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2565

3.2 การหาขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนกับขนาดชั้นภูมิ

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามเพศเป็น 2 ชั้นภูมิ คือ

ชั้นภูมิที่ 1 : เพศชาย ($h = 1$) , $N_1 = 1,188$

ชั้นภูมิที่ 2 : เพศหญิง ($h = 2$) , $N_2 = 1,957$

สามารถคำนวณขนาดตัวอย่างได้จากสูตร ดังนี้

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}{N^2 D + \sum_{h=1}^L N_h S_h^2} \quad \text{โดยที่ } D = \frac{B^2}{Z_{\alpha/2}^2}$$

เมื่อ N คือ ขนาดของประชากร

N_h คือ ขนาดของประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2$

S_h^2 คือ ความแปรปรวนของข้อมูลในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2$

n คือ ขนาดของตัวอย่าง

B คือ ระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้

$Z_{\alpha/2}$ คือ ค่าสถิติที่ได้จากการแจกแจงปกติมาตรฐาน (Standard Normal Distribution)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อกำหนดให้ $\alpha = 0.05$ และ $z_{\frac{\alpha}{2}} = 1.96$

เนื่องจากไม่ทราบค่าความแปรปรวนของข้อมูลสำหรับนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในแต่ละชั้นภูมิ (S_h^2) จึงประมาณความแปรปรวนในแต่ละชั้นภูมิจากนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง (S_h^2) ที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม Pre-Test จำนวน 61 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 20 คน (n_1) และเพศหญิง 41 คน (n_2) และสามารถคำนวณค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$S_h^2 = \frac{\sum_{i=1}^{nh} (x_{hi} - \bar{x}_h)^2}{n_h - 1} \text{ โดยที่ } h = 1, 2$$

ชั้นภูมิที่ 1 : เพศชาย

$$S_1^2 = \frac{\sum_{i=1}^{20} (3.0417 - 3.5208)^2 + (3.4583 - 3.5208)^2 + \dots + (3.2083 - 3.5208)^2}{19} = 0.1150$$

ชั้นภูมิที่ 2 : เพศหญิง

$$S_2^2 = \frac{\sum_{i=1}^{41} (3.4583 - 3.5976)^2 + (3.3583 - 3.5976)^2 + \dots + (4.0417 - 3.5976)^2}{40} = 0.1487$$

การเลือกระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้ $B = 0.035700$ คำนวณมาจาก 1% ของค่าเฉลี่ยเจตคติ การปฏิบัติและแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์ของการสำเร็จนาร่องอยู่ที่ 3.5700

$$\text{จะได้ } D = \frac{0.0357^2}{1.96^2} = 0.000331760$$

จากนั้นทำการคำนวณได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมดโดยแทนค่าสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{3,145 \times [(1,188 \times 0.1150) + (1,957 \times 0.1487)]}{(3,145^2 \times 0.000331760) + [(1,188 \times 0.1150) + (1,957 \times 0.1487)]} \\ &= \frac{3,145 \times (136.6200 + 291.0059)}{(3,145^2 \times 0.000590557) + (136.6200 + 291.0059)} \\ &= \frac{3,145 \times 427.6259}{(3,281.4485) + (427.6259)} \\ &= \frac{1,344,883.4555}{3,709.0744} \\ &= 362.5927 \end{aligned}$$

≈ 363

จะได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมด 363 คน และแบ่งสัดส่วนของขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสูตร

$$n_h = \frac{N_h n}{N}$$

ชั้นภูมิที่ 1 : ขนาดตัวอย่างของเพศชาย

$$n_1 = \frac{1,188 \times 363}{3,145} = 137.1205 \approx 138$$

ชั้นภูมิที่ 2 : ขนาดตัวอย่างของเพศหญิง

$$n_2 = \frac{1,957 \times 363}{3,145} = 225.8795 \approx 226$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 ขนาดตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ

ชั้นภูมิที่	เพศ	n_h	ประมาณขนาดตัวอย่าง
1	ชาย	137.1205	138
2	หญิง	225.8795	226
รวม			364

จากตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามเพศ พบว่าขนาดนักศึกษาเพศชายจำนวน 138 คน และขนาดนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 226 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้ คือ แบบสอบถาม

คำถามคัดกรองก่อนตอบแบบสอบถาม คำถามก่อนเข้าสู่แบบสอบถาม “ท่านเคยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) หรือจำได้/ได้ยิน หรือไม่” โดยหากผู้ตอบแบบสอบถามตอบ ไม่ใช่ จะถือว่า ยุติการทำแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามในส่วนนี้มีข้อความลักษณะปลายเปิด (Open Ended Question) จำนวน 1 ข้อ และข้อความลักษณะเป็นการให้เลือกตอบ (Multiple Choice Questions) จำนวน 3 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง และได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำถามในการวัดความรู้ความเข้าใจประกอบไปด้วยข้อความจำนวน 11 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 2 ระดับ คือ ถูกและผิด

เฉลยคำตอบส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

หมายเลขข้อที่ถูกต้อง ได้แก่ 6,8,10

หมายเลขข้อที่ผิด ได้แก่ 1,2,3,4,5,7,9,11

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดจะได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 11 คะแนน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผล โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับความรู้มาก ระดับความรู้ปานกลาง และระดับรู้น้อย โดยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับขึ้นคะแนนแบบเกณฑ์อ้างอิงตามหลักการ Learning for Mastery ของ Bloom (Bloom, 1971) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความรู้มาก	คะแนนรวมตั้งแต่ 80% ขึ้นไปของคะแนนทั้งหมด
ระดับความรู้ปานกลาง	คะแนนรวมตั้งแต่ 50% - 79% ของคะแนนทั้งหมด
ระดับความรู้น้อย	คะแนนรวมตั้งแต่ 0% - 49% ของคะแนนทั้งหมด

การแปลความหมายระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คะแนน 9 - 11	คือ ระดับความรู้มาก
คะแนน 6 - 8	คือ ระดับความรู้ปานกลาง
คะแนน 0 - 5	คือ ระดับความรู้น้อย

ส่วนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

โดยคำถามเกี่ยวกับเจตคติเป็นแบบสอบถามคำถามลักษณะปลายปิด (Close Ended Question) จำนวน 9 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) แบ่งได้ 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความที่เป็นเชิงบวก (Positive) หรือเป็นข้อความเชิงลบ (Negative) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายเจตคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายเจตคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในข้อความที่เป็นเชิงบวก (Positive) ได้แก่ข้อ 1,2,4,5,6,7,8,9

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายเจตคติที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในข้อคำถามเป็นเชิงลบ (Negative) ได้แก่ข้อ 3

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
เห็นด้วยปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

นำคะแนนที่ได้้นมาคำนวณ โดยหาค่าเฉลี่ยจากการใช้ประโยชน์ในแต่ละด้านตามเกณฑ์กำหนดของช่วงคะแนน โดยกำหนดอันตรภาคชั้นหรือความกว้างของแต่ละชั้นคะแนน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น ความกว้างของชั้นคะแนนแต่ละชั้นจึงเท่ากับ 0.8 แล้วนำมาจัดระดับค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยในระดับ 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยในระดับ 2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณแล้วสามารถแปลความหมายแบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41-5.00 หมายถึง เจตคติเชิงบวก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61-3.40 หมายถึง เจตคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-2.60 หมายถึง เจตคติเชิงลบ

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

โดยคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติเป็นแบบสอบถามคำถามลักษณะปลายปิด (Close-Ended Question) จำนวน 9 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) แบ่งได้ 5 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติบ่อยที่สุด ปฏิบัติบ่อย ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด/ไม่เคย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความเชิงบวก (Positive) หรือเป็นข้อความเชิงลบ (Negative) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในข้อความเชิงบวก (Positive) ได้แก่ข้อ 3

ระดับการปฏิบัติหรือพฤติกรรม	ระดับคะแนน
บ่อยที่สุด	5
บ่อย	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด/ไม่เคย	1

ตารางที่ 3.6 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในข้อความเชิงลบ (Negative) ได้แก่ข้อ 1,2,4,5,6,7,8,9

ระดับการปฏิบัติหรือพฤติกรรม	ระดับคะแนน
บ่อยที่สุด	1
บ่อย	2
ปานกลาง	3
น้อย	4
น้อยที่สุด/ไม่เคย	5

นำคะแนนที่ได้้นั้นมาคำนวณ โดยหาค่าเฉลี่ยจากการใช้ประโยชน์ในแต่ละด้านตามเกณฑ์กำหนดของช่วงคะแนน โดยกำหนดอันตรภาคชั้นหรือความกว้างของแต่ละชั้นคะแนน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น ความกว้างของชั้นคะแนนแต่ละชั้นจึงเท่ากับ 0.8 แล้วนำมาจัดระดับค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยในระดับ 4.21 – 5.00 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด/ไม่เคย

ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.41 – 4.20 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ยในระดับ 2.61 – 3.40 หมายถึง ปฏิบัติ

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.81 – 2.60 หมายถึง ปฏิบัติบ่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.00 – 1.80 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณแล้วสามารถแปลความหมายแบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้
 ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41-5.00 หมายถึง ปฏิบัติตามกฎหมายบ่อยครั้ง
 ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61-3.40 หมายถึง ปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง
 ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-2.60 หมายถึง ปฏิบัติตามกฎหมายน้อยครั้ง

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

โดยคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติเป็นแบบสอบถามคำถามลักษณะปลายปิด (Close-Ended Question) จำนวน 4 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) แบ่งได้ 5 ระดับ ได้แก่ ตั้งใจมากที่สุด ตั้งใจมาก ตั้งใจปานกลาง ตั้งใจน้อย และตั้งใจน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ดังนี้

ตารางที่ 3.7 เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ระดับแนวโน้มพฤติกรรม	ระดับคะแนน
ตั้งใจมากที่สุด	5
ตั้งใจมาก	4
ตั้งใจปานกลาง	3
ตั้งใจน้อย	2
ตั้งใจน้อยที่สุด	1

นำคะแนนที่ได้้นมาคำนวณ โดยหาค่าเฉลี่ยจากการใช้ประโยชน์ในแต่ละด้านตามเกณฑ์กำหนดของช่วงคะแนน โดยกำหนดอันตรภาคชั้นหรือความกว้างของแต่ละชั้นคะแนน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น ความกว้างของชั้นคะแนนแต่ละชั้นจึงเท่ากับ 0.8 แล้วนำมาจัดระดับค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยในระดับ 4.21 – 5.00 หมายถึง ตั้งใจมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.41 – 4.20 หมายถึง ตั้งใจมาก
 ค่าเฉลี่ยในระดับ 2.61 – 3.40 หมายถึง ตั้งใจปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.81 – 2.60 หมายถึง ตั้งใจน้อย
 ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.00 – 1.80 หมายถึง ตั้งใจน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณแล้วสามารถแปลความหมายแบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 - 5.00 หมายถึง มีแนวโน้มในการตั้งใจใช้สื่อออนไลน์มาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง มีแนวโน้มในการตั้งใจใช้สื่อออนไลน์

ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 - 2.60 หมายถึง มีแนวโน้มในการตั้งใจใช้สื่อออนไลน์น้อย

3.4 การทดสอบเครื่องมือ

3.4.1. การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เป็นวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อถามกับจุดประสงค์ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญไม่น้อยกว่า 3 ท่านเป็น ผู้พิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม จากนั้นนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ซึ่งมีสูตรคำนวณ ดังนี้ (สุจิตรา, 2564)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งผลที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จะต้องไม่ต่ำกว่า 0.5 จากการนำแบบสอบถามให้กับผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่านตรวจสอบ ได้แก่

1. นางสาวยุรี ชวนชม ตำแหน่ง วิทยากรและที่ปรึกษากฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บริษัท พีดีพีเอ (ไทยแลนด์) จำกัด
2. นายธนกฤต จรัสรุ่งสวัสดิ์ ตำแหน่ง วิทยากรและที่ปรึกษากรรมการผู้จัดการ บริษัท บลิส ควอลิตี้ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
3. นายไพฑ โฆษจันทร์ ตำแหน่ง นักจัดการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ระดับที่ 6 สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

หลังจากนั้นนำคะแนนไปคำนวณไปหาความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) จากคะแนนความสอดคล้องโดยใช้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) จะต้องไม่ต่ำกว่า 0.50 เมื่อทำการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง และปรับปรุงเรียบร้อยแล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลดังภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามตารางที่ ข-1

3.4.2. การตรวจสอบค่าความยากง่ายคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะภายในเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 โดยคำนวณจากสูตร $p = \frac{\text{จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูก}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความยากง่าย (Reliability) กรณีเครื่องมือเป็นแบบทดสอบจำเป็นต้องหาความยากง่าย ความยากง่ายคือสัดส่วนที่แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีคนทำถูกมากหรือน้อย ถ้ามีคนทำถูกมากก็เป็นข้อสอบที่ง่าย ถ้ามีคนทำถูกน้อยก็เป็นข้อสอบที่ยาก การหาค่าความยากเป็นวิธีตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่เกี่ยวกับสมรรถภาพของสมอง Cognitive Domain และเป็นแบบทดสอบในระดับอิงกลุ่ม (Norm-reference Test) มีลักษณะเป็นการวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ไม่ใช่การวิเคราะห์ภาพรวมทั้งฉบับ ค่าความยากง่ายมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยมีการแปลความหมายของค่าความยากง่าย ดังนี้ (สุจิตรา, 2564)

ตารางที่ 3.8 การแปลความหมายของค่าความยากง่าย

ค่าความยากง่าย	ความหมาย	คุณภาพเครื่องมือ
0.81 – 1.00	ง่ายมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่
0.61 – 0.80	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
0.41 – 0.60	ปานกลาง	ดีมาก
0.21 – 0.40	ยาก	พอใช้ได้
0.00 – 0.20	ยากมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่

ผลดังภาคผนวก ข การตรวจสอบความยากง่ายของคำถาม ตารางที่ ข-2

3.4.3. การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เป็นวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นเพื่อวัดความสอดคล้องภายใน โดยการนำแบบสอบถามมาทดสอบกับนักศึกษาจำนวน 61 คน จำแนกตามเพศชายและเพศหญิง ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการหาค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α คือ ความเชื่อมั่นหรือสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

k คือ จำนวนข้อคำถาม

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i

S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์ ได้มีเกณฑ์การแปลความหมายความเชื่อมั่นดังนี้ (สุจิตรา, 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.9 เกณฑ์การแปลความหมายความเชื่อมั่น

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	การแปลความหมายระดับความเที่ยง
มากกว่า 0.90	ดีมาก
0.81 – 0.90	ดี
0.71 – 0.80	พอใช้
0.61 – 0.70	ค่อนข้างพอใช้
0.51 – 0.60	ต่ำ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.50	ไม่สามารถรับได้

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS พบว่า

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามเท่ากับ 0.806 ซึ่งอยู่ในระดับดี แปลได้ว่า แบบสอบถามส่วนที่ 2 มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ส่วนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามเท่ากับ 0.778 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ แปลได้ว่า แบบสอบถามส่วนที่ 3 มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามเท่ากับ 0.825 ซึ่งอยู่ในระดับดี แปลได้ว่า แบบสอบถามส่วนที่ 4 มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามเท่ากับ 0.882 ซึ่งอยู่ในระดับดี แปลได้ว่า แบบสอบถามส่วนที่ 5 มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ผลรวมค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของทุกส่วน

ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามเท่ากับ 0.862 ซึ่งอยู่ในระดับดี แปลได้ว่า แบบสอบถามฉบับนี้ มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากเว็บไซต์สำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทำแบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google Forms แล้วนำไปทดสอบใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 61 คน โดยจำแนกเป็นเพศชาย 20 คน และเพศหญิง 41 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม
3. ทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างสแกน QR Code เพื่อทำแบบสอบถามผ่านทาง Google Forms จนครบจำนวนตัวอย่าง คือ 364 คน
4. นำข้อมูลแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บผ่าน Google Forms มียู่ในรูปแบบของไฟล์ Excel จากนั้นจึงทำการแปลงข้อมูลให้พร้อมสำหรับนำไปวิเคราะห์
5. นำข้อมูลที่เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วไปประมวลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนการรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลจึงทำการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการจัดลำดับ (Rank)
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบข้อจำกัดเบื้องต้นของประชากร

- 1) การทดสอบการแจกแจงปกติของประชากรใช้การทดสอบลิลีโพรส์ (Lilliefors Test) และใช้ทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลางเมื่อจำนวนตัวอย่างมากกว่า 30
- 2) การทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของประชากรใช้การทดสอบของเลวิน (Levene's Test)

2.2 การทดสอบสมมติฐาน

- 1) การทดสอบแซด (Z-Test) เพื่อใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าของตัวแปร 2 กลุ่ม คือใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ และใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล
- 2) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients) เป็นการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม โดยตัวแปรทั้ง 2 ต้องเป็นมาตราวัดแบบอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) คือใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง KAP และแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เป็นการทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป คือใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปราย

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 3,145 คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล และโปรแกรม Microsoft Excel ในการจัดเตรียมข้อมูล ซึ่งแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- 4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)
- 4.3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)
- 4.4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)
- 4.5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์
- 4.6 การทดสอบสมมติฐาน
- 4.7 สรุปค่าความสัมพันธ์
- 4.8 อภิปรายผล

4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับ เพศ ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	226	62.1
หญิง	138	37.9
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 และเพศชายจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ปี 1	106	29.1
ปี 2	81	22.3
ปี 3	94	25.8
ปี 4 หรือมากกว่า	83	22.8
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 และนักศึกษาที่น้อยที่สุดคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เคย	262	72.0
ไม่เคย	102	28.0
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยกี่ชั่วโมง/วัน

การใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยกี่ชั่วโมง/วัน	จำนวน	ร้อยละ
2	4	1.1
3	10	2.7
4	22	6.1
5	30	8.2
6	33	9.1
7	27	7.4
8	72	19.8
9	14	3.8
10	47	12.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยที่ชั่วโมง/วัน

การใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยที่ชั่วโมง/วัน	จำนวน	ร้อยละ
11	1	0.3
12	37	10.2
13	11	3.0
14	9	2.5
15	13	3.6
16	10	2.7
17	2	0.5
18	9	2.5
20	6	1.7
23	2	0.5
24	5	1.4
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ย 8 ชั่วโมง/วัน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ย 10 ชั่วโมง/วัน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และกลุ่มนักศึกษาน้อยที่สุดใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ย 11 ชั่วโมง/วัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลาใดมากที่สุด

การใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยตามช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
00.01 – 03.00 น.	12	3.3
03.01 – 06.00 น.	1	0.3
06.01 – 09.00 น.	1	0.3
09.01 – 12.00 น.	15	4.1
00.01 – 03.00 น.	20	5.5
15.01 – 18.00 น.	14	3.8
18.01 – 21.00 น.	149	40.9
21.01 – 24.00 น.	152	41.8
รวม	364	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลา 21.01 – 24.00 น. จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลา 18.01 – 21.00 น. จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 นักศึกษาที่น้อยที่สุดใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลา 03.01 – 06.00 น. และ 06.01 – 09.00 น. จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ จำแนกตามการใช้สื่อออนไลน์สถานที่ใดบ่อยที่สุด

สถานที่การใช้สื่อออนไลน์	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน/ที่พักอาศัย	327	89.8
มหาวิทยาลัย	37	10.2
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ที่บ้าน/ที่พักอาศัย จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 และใช้สื่อออนไลน์ที่มหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

จำนวน และร้อยละของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1. การละเมิดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลมีโทษอาญา จำคุก ทุกกรณี	152 (41.8)	212 (58.2)
2. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องจัดให้มีช่องการใช้สิทธิให้เจ้าของข้อมูลหรือไม่ก็ได้	109 (29.9)	255 (70.1)
3. โน้ตบุ๊กเก็บข้อมูลลูกค้า ไม่ได้ใส่รหัสเข้าใช้เครื่อง เกิดการสูญหาย การละเมิดนี้ไม่ต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลส่วนบุคคลทราบ	201 (55.2)	163 (44.8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
4. การได้รับเบอร์โทรศัพท์มาจากที่อื่น และโทรไปหาโดยที่ไม่มีการรับรู้จากเจ้าของเบอร์โทรศัพท์ ถือว่าไม่มี ความผิด	171 (47.0)	193 (53.0)
5. การรวบรวมสถิติลูกค้าเพื่อพัฒนา บริการ สามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคล ของลูกค้าได้	140 (38.5)	224 (61.5)
6. การที่เราได้รับโฆษณาบน social media จากข้อมูลการใช้งานของเรา โดยที่เราไม่รู้ตัว ถือเป็นการถูกละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคล	264 (72.5)	100 (27.5)
7. กฎหมายให้ความคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลเฉพาะในสื่ออิเล็กทรอนิกส์	187 (51.4)	177 (48.6)
8. การเดินทางไปที่ท่องเที่ยว ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร แล้ว Update Status ในเครือข่าย สังคม ถือว่ายินยอมให้ เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล	259 (71.2)	105 (28.8)
9. การใช้ Username และ Password ของเพื่อน เพื่อเข้าใช้ คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้ รับอนุญาต	214 (58.8)	150 (41.2)
10. การโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กและ เยาวชนในครอบครัว โดยไม่ปิดบัง ใบหน้า ถือว่าไม่มีความผิด	195 (53.6)	169 (46.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
11. การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจากผู้อื่นมากเกินไปจนเป็น เช่น ขอเลขบัตรประจำตัวประชาชน ขอที่อยู่ ขอการอนุมัติเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ	154 (42.3)	210 (57.7)

จากตารางที่ 4.7 พบว่านักศึกษาที่ตอบถูก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มากที่สุดในประเด็น “การที่เราได้รับโฆษณาบน social media จากข้อมูลการใช้งานของเรา โดยที่เราไม่รู้ตัว ถือเป็นกรถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล” จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาคือประเด็น “การเดินทางไปท่องเที่ยว ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร แล้ว Update Status ในเครือข่าย สังคม ถือว่ายินยอมให้เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล” จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2

และที่ตอบผิด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มากที่สุดในประเด็น “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องจัดให้มีช่องการใช้สิทธิให้เจ้าของข้อมูลหรือไม่ก็ได้” จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 ตอบผิด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มากที่สุดในประเด็น “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องจัดให้มีช่องการใช้สิทธิให้เจ้าของข้อมูลหรือไม่ก็ได้” จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 รองลงมาคือประเด็น “การรวบรวมสถิติลูกค้าเพื่อพัฒนาบริการ สามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าได้” จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คะแนนความรู้	จำนวน	ร้อยละ
0	2	0.5
1	5	1.4
2	14	3.8
3	33	9.1
4	59	16.2
5	52	14.3
6	52	14.3
7	33	9.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คะแนนความรู้	จำนวน	ร้อยละ
8	24	6.6
9	19	5.2
10	11	3.0
11	60	16.5
รวม	364	100.0
ค่าเฉลี่ย	6.33 คะแนน	
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.847 คะแนน	

จากตารางที่ 4.8 พบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีค่าเฉลี่ย 6.33 คะแนน โดยส่วนใหญ่มีคะแนนความรู้ 11 คะแนน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมาคือ 4 คะแนน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 และมีคะแนนความรู้น้อยที่สุด 0 คะแนน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของช่วงคะแนน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
คะแนน 0 – 5 (ระดับความรู้น้อย)	165	45.3
คะแนน 6 - 8 (ระดับความรู้ปานกลาง)	109	30.0
คะแนน 9 - 11 (ระดับความรู้มาก)	90	24.7
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในระดับความรู้น้อย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา คือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในระดับความรู้ปานกลาง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีความรู้ระดับความรู้มาก จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4

4.3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
1. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสามารถลดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นได้	4.18	0.787	6	เชิงบวก
2. การเผยแพร่ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวควรได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสมอ	4.47	0.701	1	เชิงบวก
3. ท่านคิดว่าSocial Media อาจมีการดักฟังคำสนทนาของเราเพื่อเสิร์ฟโฆษณาให้ตรงกับความชื่นชอบของแต่ละคน	1.84	0.856	9	เชิงลบ
4. ท่านคิดว่าการสร้างหน้า Privacy Notice เพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการปกป้องความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ทำให้ท่านสบายใจมากขึ้น	4.20	0.761	5	เชิงบวก
5. ท่านคิดว่าสิทธิของเจ้าของข้อมูล ควรที่จะสามารถถอนความยินยอมได้ทุกเมื่อตามฐานทางกฎหมายที่ให้สิทธิ์ของเจ้าของข้อมูล	4.30	0.761	2	เชิงบวก
6. ท่านเห็นว่าหลังจากพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ สามารถทำให้ผู้ใช้สื่อออนไลน์ระวังการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ก่อความผิดซ้ำได้เป็นอย่างดี	4.12	0.792	7	เชิงบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
7. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้ตัวของท่านไม่ก่อให้เกิดการทำผิดแบบทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ	4.11	0.765	8	เชิงบวก
8. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีประโยชน์อย่างมากต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	4.29	0.758	3	เชิงบวก
9. ท่านคิดว่าการบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แก่คนรอบข้างได้รับทราบจะช่วยป้องกันคนรอบข้างไม่ก่อให้เกิดการกระทำผิด	4.26	0.802	4	เชิงบวก
โดยภาพรวม	3.97	0.982		เชิงบวก

จากตารางที่ 4.10 พบว่าภาพรวมเจตคติของนักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีค่าเฉลี่ย 3.97 หมายถึง มีเจตคติเชิงบวก โดยเจตคติที่ดีที่สุดต่อประเด็น “การเผยแพร่ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวควรได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสมอ” มีค่าเฉลี่ย 4.47 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาคือประเด็น “ท่านคิดว่าสิทธิของเจ้าของข้อมูล ควรที่จะสามารถถอนความยินยอมได้ทุกเมื่อ ตามฐานทางกฎหมายที่ให้สิทธิ์ของเจ้าของข้อมูล” มีค่าเฉลี่ย 4.30 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีทัศนคติน้อยสุดในประเด็น “ท่านคิดว่า Social Media อาจมีการดักฟังคำสนทนาของเราเพื่อเสิร์ฟโฆษณาให้ตรงกับความชื่นชอบของแต่ละคน” มีค่าเฉลี่ย 1.84 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติตามกฎหมาย
1. ท่านเคยแชร์ (Share) หรือเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต (Repost)	2.59	1.288	6	น้อยครั้ง
2. ท่านเคยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นที่ไม่ได้เก็บรวบรวมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงเพื่อใช้ในการพัฒนาหรือทำงานของตนเอง	2.71	1.285	3	บางครั้ง
3. ท่านเคยส่งหมายเลขโทรศัพท์ของคนที่รู้จักให้บุคคลอื่นแต่ไม่ได้สอบถามเจ้าของเบอร์โดยเจตนา	2.62	1.251	5	บางครั้ง
4. ท่านเคยได้รับช่องทางติดต่อของผู้อื่นมาจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูล	3.38	1.159	1	บางครั้ง
5. ท่านเคยโพสต์ ภาพเกี่ยวกับเด็กหรือเพื่อนที่ทำให้เกิดความอับอาย โดยไม่ได้รับการยินยอม และไม่ได้ปกปิดใบหน้า	2.65	1.328	4	บางครั้ง
6. ท่านเคยกดไลค์ (Like) หรือแชร์ (Share) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเท็จก่อนตรวจสอบความถูกต้องบนสื่อออนไลน์	2.83	1.279	2	บางครั้ง
7. ท่านเคยเข้าใช้ Username ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต	2.24	1.366	8	น้อยครั้ง
8. ท่านเคยส่งต่อภาพลามกอนาจารหรือภาพที่ส่งผลเสียต่อดาราหรือบุคคลมีชื่อเสียงหรือไม่	2.19	1.370	9	น้อยครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติตามกฎหมาย
9. ท่านเคยนำความคิดเห็นทางการเมืองของผู้อื่นไปบอกเล่าต่อโดยเจตนา	2.55	1.305	7	น้อยครั้ง
โดยภาพรวม	2.64	0.959		บางครั้ง

จากตารางที่ 4.11 พบว่าภาพรวมของนักศึกษามีการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีค่าเฉลี่ย 2.64 หมายถึง ปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง โดยมีการปฏิบัติมากสุดในประเด็น “ท่านเคยได้รับช่องทางติดต่อของผู้อื่นมาจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูล” มีค่าเฉลี่ย 3.38 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาคือประเด็น “ท่านเคยกดไลก์ (Like) หรือแชร์ (Share) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเท็จก่อนตรวจสอบความถูกต้องบนสื่อออนไลน์” มีค่าเฉลี่ย 2.83 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง และมีทัศนคติน้อยสุดในประเด็น “ท่านเคยส่งต่อภาพลามกอนาจารหรือภาพที่ส่งผลเสียต่อดารารหรือบุคคลมีชื่อเสียงหรือไม่” มีค่าเฉลี่ย 2.19 หมายถึง ปฏิบัติบ่อย

4.5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับของแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับของแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับเฉลี่ย	ระดับแนวโน้มพฤติกรรม
1. ท่านตั้งใจจะใช้สื่อออนไลน์อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้	4.11	0.871	1	ตั้งใจใช้สื่อออนไลน์มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับเฉลี่ย และระดับของแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับเฉลี่ย	ระดับแนวโน้มพฤติกรรม
2. ท่านตั้งใจที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มเติมเพื่อเป็นความรู้และประโยชน์ต่อการใช้งานบนสื่อออนไลน์เพื่อไม่ก่อให้เกิดการกระทำผิด	3.97	0.915	3	ตั้งใจใช้สื่อออนไลน์มาก
3. หากท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบนสื่อออนไลน์ท่านตั้งใจจะเผยแพร่ แชร์ หรือแบ่งปันข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นบนสื่อออนไลน์	3.84	0.996	4	ตั้งใจใช้สื่อออนไลน์มาก
4. ท่านจะแนะนำหรือบอกต่อข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้อื่นหรือคนรอบข้างรับทราบ	4.00	0.906	2	ตั้งใจใช้สื่อออนไลน์มาก
โดยภาพรวม	3.98	0.338		ตั้งใจใช้สื่อออนไลน์มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าภาพรวมของนักศึกษาที่มีแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 3.98 หมายถึง ตั้งใจมาก โดยมีความตั้งใจมากที่สุดในการประเด็น “ท่านตั้งใจจะใช้สื่อออนไลน์อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้” มีค่าเฉลี่ย 4.11 หมายถึง ตั้งใจมาก รองลงมาคือประเด็น “ท่านจะแนะนำหรือบอกต่อข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้อื่นหรือคนรอบข้างรับทราบ” มีค่าเฉลี่ย 4.00 หมายถึง ตั้งใจมาก และมีความตั้งใจน้อยสุดในการประเด็น “หากท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบนสื่อออนไลน์ท่านตั้งใจจะเผยแพร่ แชร์ หรือแบ่งปันข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นบนสื่อออนไลน์” มีค่าเฉลี่ย 3.84 หมายถึง ตั้งใจมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 การทดสอบสมมติฐาน

4.6.1 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่านักศึกษาหญิง

จากการทดสอบการแจกแจงปกติของเพศ พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ ไม่มีการแจกแจงปกติ แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละเพศในการวิจัยนี้ มีกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จึงใช้ทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง (Central Limit Theorem) โดยอนุมานได้ว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ มีการแจกแจงปกติ ดังนั้น สถิติทดสอบสมมติฐานนี้ คือ การทดสอบแซด (Z-test)

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลน้อยกว่าหรือเท่ากับนักศึกษาหญิง

H_1 : นักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 4.13 ผลวิเคราะห์เพศกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วน	สถิติทดสอบ	p-value
			เบี่ยงเบน มาตรฐาน		
ชาย	138	5.72	2.053	Z = 0.738	0.550
หญิง	226	5.56	2.164		

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสถิติทดสอบเท่ากับ 0.738 และค่า p-value เท่ากับ 0.550 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ดังนั้น นักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างจากนักศึกษาหญิง

4.6.2 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 ผลวิเคราะห์นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ	p-value
ปี 1	106	5.27	2.030	F = 1.794	0.148
ปี 2	81	5.99	2.136		
ปี 3	94	5.64	2.134		
ปี 4	83	5.69	2.175		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่าสถิติทดสอบเท่ากับ 1.794 และค่า p-value เท่ากับ 0.148 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ดังนั้น นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

4.6.3 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

จากการทดสอบการแจกแจงปกติของประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีการแจกแจงปกติ แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในผลการวิจัยนี้ มีขนาดใหญ่ ($n > 30$) จึงใช้ทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง (Central Limit Theorem) โดยอนุมานได้ว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล มีการแจกแจงปกติ ดังนั้น สถิติทดสอบสมมติฐานนี้ คือ การทดสอบแซด (Z-test)

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลน้อยกว่าหรือเท่ากับนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

H_1 : นักศึกษาที่มีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 ผลวิเคราะห์ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ	p-value
เคย	262	5.80	2.127	Z = 2.211	0.611
ไม่เคย	102	5.17	2.049		

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสถิติทดสอบเท่ากับ 2.211 และค่า p-value เท่ากับ 0.611 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ดังนั้นนักศึกษาที่มีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

4.6.4 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.16 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประเด็น	จำนวน	สถิติทดสอบ	p-value
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	364	r = -0.470	0.375

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเท่ากับ -0.470 และค่า p-value เท่ากับ 0.375 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.5 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.17 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประเด็น	จำนวน	สถิติทดสอบ	p-value
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	364	$r = -0.332$	<0.00

หมายเหตุ : ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเท่ากับ -0.332 และค่า p-value น้อยกว่า 0.00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

4.6.6 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

H_1 : เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประเด็น	จำนวน	สถิติทดสอบ	p-value
เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	364	$r = 0.049$	0.350

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเท่ากับ 0.049 และค่า p-value เท่ากับ 0.350 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

4.6.7 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ตารางที่ 4.19 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ประเด็น	จำนวน	สถิติทดสอบ	p-value
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์	364	$r = -0.149$	0.004

หมายเหตุ : ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์ มีค่าเท่ากับ -0.149 และค่า p-value เท่ากับ 0.004 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.8 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

H_1 : เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ตารางที่ 4.20 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ประเด็น	จำนวน	สถิติทดสอบ	p-value
เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์	364	$r = 0.483$	<0.00

หมายเหตุ : ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์มีค่าเท่ากับ 0.483 และค่า p-value น้อยกว่า 0.00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

4.6.9 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

H_0 : การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

H_1 : การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ตารางที่ 4.21 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ประเด็น	จำนวน	สถิติทดสอบ	p-value
การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์	364	$r = 0.078$	0.139

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้วางไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

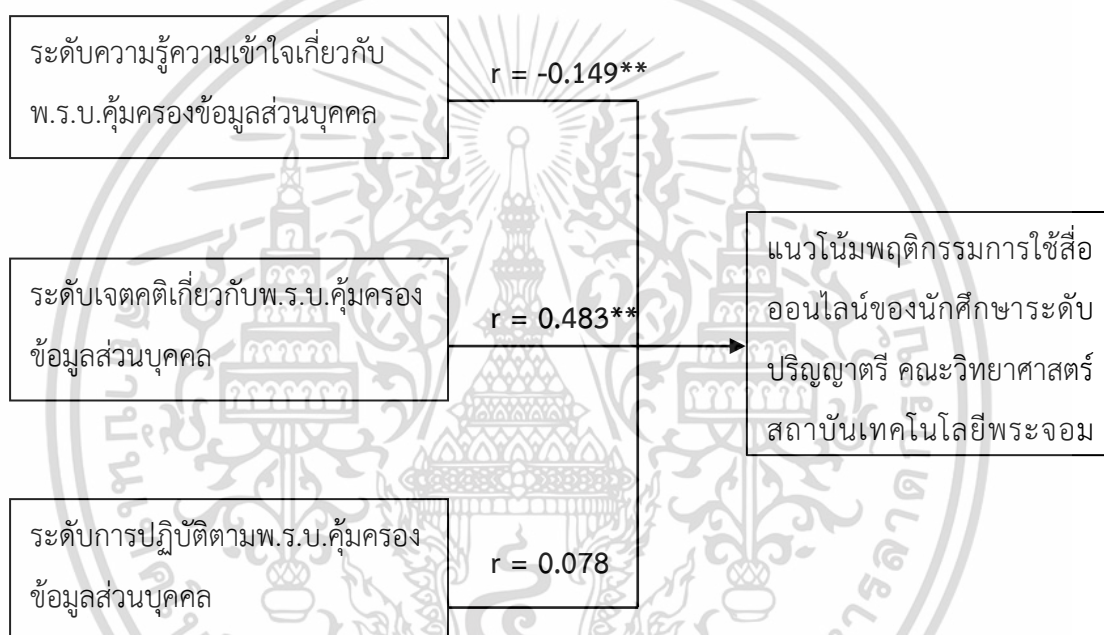
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์มีค่าเท่ากับ 0.078 และค่า p-value เท่ากับ 0.139 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

4.7 สรุปค่าความสัมพันธ์

สรุปค่าความสัมพันธ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) จากการทดสอบสมมติฐานที่ 7, 8, 9 ได้ดังนี้

หมายเหตุ : ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

รูปที่ 4.1 สรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เจตคติและการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.8 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถอภิปรายผลการศึกษาตามกรอบ

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยได้ ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การถูกละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์เคยถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และนักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง ซึ่งระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับความรู้ปานกลาง มีเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในระดับเจตคติเชิงบวก มีการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระดับปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง และมีแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์อยู่ในระดับตั้งใจมาก และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

แต่เนื่องจากค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีค่า $r = -0.332$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์มีค่า $r = -0.149$ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 หรือมีค่าความสัมพันธ์ติดลบ หมายถึงตัวแปรมีความสัมพันธ์แบบผกผันกัน จากผลการวิจัยพบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์แบบผกผันกัน ซึ่งเมื่อดูจากแบบสอบถามจะพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเกณฑ์ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย แต่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์มีความสัมพันธ์แบบผกผันกัน ซึ่งเมื่อดูจากแบบสอบถามจะพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเกณฑ์ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยแต่มีแนวโน้มการใช้สื่อในระดับตั้งใจมาก

จากผลการวิจัยข้างต้นอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาปฏิบัติถูกต้องตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลยังไม่ถูกต้องตามหลักกฎหมายพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพราะนักศึกษายึดเอาจากเจตคติของตัวเอง

ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ เช่น ชนัญติดาและกัมปนาท (2564) ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหาสาร จังหวัดสุโขทัย พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมีความแตกต่างจากงานวิจัยของ นวรัตน์ (2555) ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศชายมีความรู้ความเข้าใจมากกว่าเพศหญิง แต่ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่านักศึกษาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามเพศเป็น 2 ชั้นภูมิ ซึ่งมีขนาดตัวอย่างทั้งหมด 364 คน จากประชากรทั้งหมด 3,145 คน และใช้แบบสอบถามออนไลน์ ที่จัดทำขึ้นผ่าน Google Forms ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสุ่มจนครบจำนวนในแต่ละกลุ่ม สำหรับแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม 364 คน พบว่า เป็นนักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.1 และเป็นนักศึกษาเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.9 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.8 เป็นนักศึกษาที่มีประสบการณ์เคยถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 72 และไม่เคยมีประสบการณ์ถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 28 มีจำนวนการใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ย 8 ชั่วโมง/วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคือใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ย 10 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และน้อยที่สุดคือใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ย 11 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยอยู่ในช่วงเวลา 21.01-24.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาคือใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยอยู่ในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 40.9 และ ใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยอยู่ในช่วงเวลา 03.01-06.00 น. กับช่วงเวลา 06.01-09.00 น. น้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.3 สถานที่ที่ใช้สื่อออนไลน์อยู่ที่บ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 89.8 และใช้สื่อออนไลน์อยู่ที่มหาวิทยาลัย ร้อยละ 10.2

5.1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในระดับความรู้น้อย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา คือมีระดับความรู้ปานกลาง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีระดับความรู้มาก จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีเจตคติเชิงบวกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) โดยมีค่าเฉลี่ย 3.97 เจตคติที่ดีที่สุดต่อประเด็น “การเผยแพร่ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวควรได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสมอ” มีค่าเฉลี่ย 4.47 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาคือประเด็น “ท่านคิดว่าสิทธิของเจ้าของข้อมูล ควรที่จะสามารถถอนความยินยอมได้ทุกเมื่อ ตามฐานทางกฎหมายที่ให้สิทธิ์ของเจ้าของข้อมูล” มีค่าเฉลี่ย 4.30 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีทัศนคติน้อยสุดในประเด็น “ท่านคิดว่า Social Media อาจมีการดักฟังคำสนทนาของเราเพื่อเสิร์ฟโฆษณาให้ตรงกับความชื่นชอบของแต่ละคน” มีค่าเฉลี่ย 1.84 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5.1.4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

จากผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมของนักศึกษามีการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีค่าเฉลี่ย 2.64 หมายถึง ปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง โดยมีการปฏิบัติมากสุดในประเด็น “ท่านเคยได้รับช่องทางติดต่อของผู้อื่นมาจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูล” มีค่าเฉลี่ย 3.38 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาคือประเด็น “ท่านเคยกดไลค์ (Like) หรือแชร์ (Share) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นที่ก่อนตรวจสอบความถูกต้องบนสื่อออนไลน์” มีค่าเฉลี่ย 2.83 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง และมีทัศนคติน้อยสุดในประเด็น “ท่านเคยส่งต่อภาพลามกอนาจารหรือภาพที่ส่งผลเสียต่อดารารหรือบุคคลมีชื่อเสียงหรือไม่” มีค่าเฉลี่ย 2.19 หมายถึง ปฏิบัติบ่อย

5.1.5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจมากในแนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.98 มีความตั้งใจมากที่สุดในประเด็น “ท่านตั้งใจจะใช้สื่อออนไลน์อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้” มีค่าเฉลี่ย 4.11 หมายถึง ตั้งใจมาก รองลงมาคือประเด็น “ท่านจะแนะนำหรือบอกต่อข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้อื่นหรือคนรอบข้างรับทราบ” มีค่าเฉลี่ย 4.00 หมายถึง ตั้งใจมาก และมีความตั้งใจน้อยสุดในประเด็น “หากท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบนสื่อออนไลน์ท่านตั้งใจจะเผยแพร่ แชร์ หรือแบ่งปันข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นบนสื่อออนไลน์” มีค่าเฉลี่ย 3.84 หมายถึง ตั้งใจมาก

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดลองสมมติฐาน เพื่อศึกษาว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน พบว่า เพศ ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และชั้นปีที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อย่างมีระดับนัยสำคัญ 0.05

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

การปฏิบัติตามพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยในครั้งนี้ศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เท่านั้น หากมีความประสงค์จะทราบผลที่ครอบคลุมมากขึ้น ควรขยายขอบเขตประชากรให้กว้างขึ้น โดยอาจเพิ่มประชากรจากสถานที่อื่น หรือขอบเขตอายุที่แตกต่างกันมากขึ้น

2. ควรนำตัวแปรอื่นๆที่อาจส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มาเพิ่มในงานวิจัยครั้งหน้า เช่น สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ช่วงอายุ เป็นต้น

3. จากการศึกษาพบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาอยู่ในระดับความรู้ปานกลาง ดังนั้นสถาบันควรมีแนวทางในการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) เพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรกนก นิลดำ และคณะ. 2563. วิธีการกลโกง ช่องทางการสื่อสาร และประสบการณ์ในการถูก
มิจฉาชีพออนไลน์หลอกลวงของผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงราย. วารสารการสื่อสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. 3(3). 50-67.

กรรณา ทาแก้วและคณะ. 2564. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2)
พ.ศ.2560 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น. วารสารวิชาการธรรมทรศน์. 21(1).
29-38.

กองข้อมูลข่าวสาร. 2563. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562. [Online]. เข้าถึง
ได้จาก <http://www.oic.go.th>.

กิตสุรณ สังขสุวรรณ. 2562. การปกป้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในองค์กรธุรกิจ. วารสาร
บริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 3(3). 95-108.

กัณฐรัตน์ เหล็กแก้ว, ชัยรัตน์ ต.เจริญ และ วีรพันธ์ ศิริฤทธิ. 2558. ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเชียงราย. สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ
ศิลปะ. วิทยาลัยเชียงราย.

ชนัญชิตา มูลชีพ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. 2564. ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมาย
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ของบุคลากร
ส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย.
วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์. 2556. การใช้แบบจำลอง KAP กับการศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติการ
ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ของคนประจำเรือไทย. วารสารวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. 8(2). 84-102.

ทัชชกร มหาถลง. 2563. การคุ้มครองข้อมูลชีวมาตรภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครอง
ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 11(2). 80-97.

นวรรตน์ พัฒโนทัย. 2555. ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบ
คอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
วิชาเอกระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

นิกร ศรีราช. 2564. การสร้างทัศนคติเชิงบวกในการทำงานตามหลักพระพุทธศาสนา. วารสาร มจร
สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 10(2). 387-396.

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บรรเจิด ภาคพันธ์. 2563. ปัญหากฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในธุรกิจประกันชีวิต. วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์. 13(1). 120-135.
- ปราโมทย์ ยอดแก้ว. 2559. ความรู้ : การพัฒนาความสุขแห่งโลกความจริง. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาลงกรณราชวิทยาลัย. 3(1). 9-20.
- มนต์ศักดิ์ โช้เจริญธรรม. ม.ป.ป. กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล : สรุปบทลงโทษ. [Online]. เข้าถึงได้จาก <https://ict.dmh.go.th>
- มาริษา สุจิตตวิษ และดวงใจ คงคาหลวง. 2563. แนวทางการสื่อสารการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในกลุ่มเจนเนอเรชันเน็ต. วารสารร้อยแก่นสาร. 5(2). 152-166.
- รัชนี้ แดงอ่อน. 2564. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลไบโอเมตริกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562. วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ. 4(1). 65-79.
- วัตพล. 2565. แบบสอบถามคืออะไร สร้างแบบสอบถามที่ดีทำอย่างไร. [Online]. เข้าถึงได้จาก : https://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic
- สมชาย วรกิจเกษมสกุล. 2554. การสุ่มตัวอย่าง. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (น. 157-186).
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข และสุกัญญา เอ็มอิมธรรม. 2562. พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์. 37(2). 120-142.
- สุขวสา ถมิ่งรักษ์สัตว. 2562. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์. วารสารเกษมบัณฑิต. 20(1). 131-145.
- สุชีรา พระมาลา, กัลยกร ศรีภักดี และ มนไท ประมุจจักโก. 2558. การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา: อำเภอเมืองอุบลราชธานี. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชธานี.
- สุจิตรา สุคนธมัต. 2564. เอกสารประกอบการเรียนการสอนโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ. ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุพัตรา เจริญงาม และคณะ. 2560. การรู้กฎหมายเกี่ยวกับการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสารสนเทศศาสตร์. 35(2). 1-23. สายชล สิ้นสมบุญทอง. 2564. สถิติไม่อิงพารามิเตอร์. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์. 2559. เอกสารประกอบการเรียนการสอนการวางแผนการตลาด. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อรสา แนมใส และ พิเชษฐ์ จันทวี. 2558. การศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

อานนท์ รักติกุล. 2563. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 กับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ของเจนเนอเรชันซีและเจนเนอเรชันวาย. วารสารจัดการศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการสื่อสารองค์กร คณะวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Acis Professional Center. 2564. ไขข้อข้องใจ PDPA และ GDPR ต่างกันอย่างไรนะ. [Online].

เข้าถึงได้จาก : <https://www.acisonline.net/?p=6116>

BU FAQ. ม.ป.ป. มาทำความรู้จักกับ Google Form แอปสร้างแบบฟอร์มสารพัดประโยชน์.

[Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://faq.bu.ac.th/wordpress/>

Krungsri Plearn Plearn. 2564. มารู้จักกับกฎหมาย “PDPA” และการปรับโทษสำหรับผู้ประกอบการ. [Online]. เข้าถึงได้จาก <https://www.krungsri.com>

[Online]. เข้าถึงได้จาก <https://www.krungsri.com>

PDPACore. 2564. บทลงโทษหากไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA).

[Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://pdpacore.com/th/blogs/pdpa-penalties>

Siam Survey. ม.ป.ป. ทำความรู้จักกับแบบสอบถาม. [Online]. เข้าถึงได้จาก

: https://www.siamsurvey.com/th/web_page/questionnaire

Wanphichit Chintrakulchai. 2564. PDPA คืออะไร. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://treg.co>

[/blog/t-reg-knowledge/what-is-pdpa/](https://treg.co/blog/t-reg-knowledge/what-is-pdpa/)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมาย
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ
ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
(PDPA) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ส่วนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

โปรดตอบคำถามในแบบสอบถามทุกข้อ เนื่องจากหากท่านไม่ตอบข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้
ข้อมูลไม่ครบและไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม
ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ ผลวิจัยที่ได้จากการศึกษาจะถูกนำมาใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ
เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับท่านมากที่สุด และใส่ข้อมูลของท่านลงในช่องว่าง
คำถามคัดกรองก่อนตอบแบบสอบถาม

ท่านเคยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) หรือจำได้/
ได้ยิน หรือไม่

ใช่

ไม่ใช่ (ยุติการทำแบบสอบถาม)

.....
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับชั้นปี

ปี 1

ปี 2

ปี 3

ปี 4 หรือมากกว่า

3. ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (การถูกโพสต์รูปภาพโดยผู้ปกครอง
หรือเพื่อน โดยที่ไม่ได้รับการยินยอม, การได้รับสายที่ไม่รู้จัก, การได้รับโฆษณาโดยไม่
ทราบแหล่งที่มา ฯลฯ)

เคย

ไม่เคย

4. พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

4.1 ท่านใช้สื่อออนไลน์โดยเฉลี่ย.....ชั่วโมง/วัน

4.2 ท่านใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลาใดมากที่สุด

00.01 – 03.00 น.

03.01 – 06.00 น.

06.01 – 09.00 น.

09.01 – 12.00 น.

12.01 – 15.00 น.

15.01 – 18.00 น.

18.01 – 21.00 น.

21.01 – 24.00 น.

4.3 ท่านมักใช้สื่อออนไลน์สถานที่ใดบ่อยที่สุด

บ้าน/ที่พักอาศัย

มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ข้อความต่อไปนี้ ถูกต้องหรือไม่

ประเด็น	ถูก	ผิด
1. การละเมิดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลมีโทษอาญา จำคุก ทุกกรณี		
2. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องจัดให้มีช่องทางการใช้สิทธิให้เจ้าของข้อมูลหรือไม่ก็ได้		
3. โน้ตบุ๊กเก็บข้อมูลลูกค้า ไม่ได้ใส่รหัสเข้าใช้เครื่อง เกิดการสูญหาย การละเมิดนี้ไม่ต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลส่วนบุคคลทราบ		
4. การได้รับเบอร์โทรศัพท์มาจากที่อื่นและโทรไปหาโดยที่ไม่มีการรับรู้จากเจ้าของเบอร์โทรศัพท์ ถือว่าไม่มีความผิด		
5. การรวบรวมสถิติลูกค้าเพื่อพัฒนาบริการ สามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าได้		
6. การที่เราได้รับโฆษณาบน social media จากข้อมูลการใช้งานของเรา โดยที่เราไม่รู้ตัว ถือเป็นกรถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล		
7. กฎหมายให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะในสื่ออิเล็กทรอนิกส์		
8. การเดินทางไปท่องเที่ยว ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร แล้ว Update Status ในเครือข่ายสังคม ถือว่ายินยอมให้เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล		
9. การใช้ Username และ Password ของเพื่อน เพื่อเข้าใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต		
10. การโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในครอบครัว โดยไม่ปิดบังใบหน้า ถือว่าไม่มีความผิด		
11. การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจากผู้อื่นมากเกินไปจนเกิดความจำป็น เช่น ขอเลขบัตรประจำตัวประชาชน ขอที่อยู่ ขอการอนุมัติเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 : เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ท่านมีเจตคติหรือทัศนคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในประเด็นต่อไปนี้อย่างไร

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ท่านคิดว่าพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสามารถลดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นได้					
2. การเผยแพร่ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวควรได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสมอ					
3. ท่านคิดว่า Social Media อาจมีการดักฟังคำสนทนาของเราเพื่อเสิร์ฟโฆษณาให้ตรงกับความต้องการของแต่ละคน					
4. ท่านคิดว่าการสร้างหน้า Privacy Notice เพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการปกป้องความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูล ทำให้ท่านสบายใจมากขึ้น					
5. ท่านคิดว่าสิทธิของเจ้าของข้อมูล ควรที่จะสามารถถอนความยินยอมได้ทุกเมื่อ ตามฐานทางกฎหมายที่ให้สิทธิ์ของเจ้าของข้อมูล					
6. ท่านเห็นว่าหลังจากพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ สามารถทำให้ผู้ใช้สื่อ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ออนไลน์ระวังการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ก่อความผิดซ้ำได้เป็นอย่างดี					
7. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้ตัวของท่านไม่ก่อให้เกิดการทำผิดแบบทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ					
8. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีประโยชน์อย่างมากต่อการใช้อินเทอร์เน็ต					
9. ท่านคิดว่าการบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แก่คนรอบข้างได้รับทราบจะช่วยป้องกันคนรอบข้างไม่ก่อให้เกิดการกระทำความผิด					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 : การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ท่านเคยปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในลักษณะประเด็นต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

ประเด็น	ระดับการปฏิบัติหรือพฤติกรรม				
	บ่อยที่สุด	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่เคย
1. ท่านเคยแชร์ (Share) หรือเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต (Repost)					
2. ท่านเคยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นที่ไม่ได้เก็บรวบรวมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงเพื่อใช้ในการพัฒนาหรือทำงานของตนเอง					
3. ท่านเคยส่งหมายเลขโทรศัพท์ของคนรู้จักให้บุคคลอื่นแต่ไม่ได้สอบถามเจ้าของเบอร์โดยเจตนา					
4. ท่านเคยได้รับช่องทางติดต่อของผู้อื่นมาจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูล					
5. ท่านเคยโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กหรือเพื่อนที่ทำให้เกิดความอับอาย โดยไม่ได้รับการยินยอม และไม่ได้ปกปิดใบหน้า					
6. ท่านเคยกดไลค์ (Like) หรือแชร์ (Share) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเท็จก่อนตรวจสอบความถูกต้องบนสื่อออนไลน์					
7. ท่านเคยเข้าใช้ Username ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต					
8. ท่านเคยส่งต่อภาพลามกอนาจารหรือภาพที่ส่งผลเสียต่อดารารหรือบุคคลมีชื่อเสียงหรือไม่					
9. ท่านเคยนำความคิดเห็นทางการเมืองของผู้อื่นไปบอกเล่าต่อโดยเจตนา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 5 : แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

ท่านมีความตั้งใจในประเด็นต่อไปนี้อย่างไร

ประเด็น	ระดับแนวโน้มพฤติกรรม				
	ตั้งใจ มาก ที่สุด	ตั้งใจ มาก	ตั้งใจ ปาน กลาง	ตั้งใจ น้อย	ตั้งใจ น้อย ที่สุด
1. ท่านตั้งใจจะใช้สื่ออย่างระมัดระวังเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้					
2. ท่านตั้งใจที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเป็นความรู้และประโยชน์ต่อการใช้งานบนสื่อออนไลน์เพื่อไม่ก่อให้เกิดการกระทำความผิด					
3. หากท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบนสื่อออนไลน์ท่านตั้งใจจะเผยแพร่ แชร์ หรือแบ่งปันข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นบนสื่อออนไลน์					
4. ท่านจะแนะนำหรือบอกต่อข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติให้แก่ผู้อื่นหรือคนรอบข้างรับทราบ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ตารางที่ ข-1 การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
1. PDPA ย่อมาจาก Personal Data Privacy Agreement	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
2. พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกาศบังคับใช้ทั้งฉบับในวันที่ 1 มิถุนายน 2565	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
3. การละเมิดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล มีโทษอาญา จำคุก ทุกกรณี	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
4. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้อง จัดให้มีช่องการใช้สิทธิให้เจ้าของ ข้อมูลหรือไม่ก็ได้	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
5. โน้ตบุ๊กเก็บข้อมูลลูกค้า ไม่ได้ใส่รหัสเข้าใช้เครื่อง เกิดการสูญหาย การละเมิดนี้ไม่ต้องแจ้งให้คณะกรรมการ ข้อมูลส่วนบุคคลทราบ	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
6. การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอม หรือนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ส่วนที่ 2 (ต่อ) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
7. การได้รับเบอร์โทรศัพท์มาจากที่อื่นและโทรไปหาโดยที่ไม่มีการรับรู้จากเจ้าของเบอร์โทรศัพท์ ถือว่าไม่มี ความผิด	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
8. การรวบรวมสถิติลูกค้าเพื่อพัฒนาบริการ สามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าได้	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
9. การที่เราได้รับโฆษณาบน Social Media จากข้อมูลการใช้งานของเรา โดยที่เราไม่รู้ตัว ถือเป็นการถูกละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคล	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
10. กฎหมายให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะในสื่ออิเล็กทรอนิกส์	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
11. การเดินทางไปที่ท่องเที่ยว ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร แล้ว Update Status ในเครือข่าย สังคม ถือว่ายินยอมให้เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
12. การใช้ Username และ Password ของเพื่อน เพื่อเข้าใช้ คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
13. การถ่ายภาพผู้อื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวแล้วนำไปลงสื่อสังคมออนไลน์โดยไม่ได้รับอนุญาต ถือว่ามี ความผิด	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ส่วนที่ 2 (ต่อ) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
14. การโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในครอบครัว โดยไม่ปิดบังใบหน้า ถือว่าไม่มีความผิด	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
15. การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจากผู้อื่นมากเกินไปจนสร้างความจำเป็น เช่น ขอเลขบัตรประจำตัวประชาชน ขอที่อยู่ ขอการอนุมัติเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
ส่วนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
1. ท่านคิดว่า พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสามารถลดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นได้	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2. การเผยแพร่ข้อมูลของผู้อื่นควรได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสมอ	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3. ท่านคิดว่า Social Media อาจมีการดักฟังคำสนทนาของเราเพื่อเสิร์ฟโฆษณาให้ตรงกับความต้องการของแต่ละคน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4. ท่านคิดว่าการสร้างหน้า Privacy Policy เพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการปกป้องความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูล ทำให้ท่านสบายใจมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ส่วนที่ 3 (ต่อ) เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
5. ท่านคิดว่าสิทธิของเจ้าของข้อมูล ควรที่จะสามารถถอนความยินยอมได้ ทุกเมื่อ ตามฐานทางกฎหมายที่ให้ สิทธิ์ของเจ้าของข้อมูล	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
6. ท่านเห็นว่าหลังจากพ.ร.บ.คุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ สามารถทำให้ผู้ใช้สื่อออนไลน์ระวัง การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ ก่อความผิดซ้ำได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
7. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล ทำให้ตัวของท่านไม่ ก่อให้เกิดการทำผิดแบบทั้งที่ตั้งใจ และไม่ตั้งใจ	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
8. ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล มีประโยชน์อย่างมากต่อ การใช้สื่อออนไลน์	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้
9. ท่านคิดว่าการบอกเล่าข้อมูล เกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วน บุคคล ให้แก่คนรอบข้างได้รับทราบ จะช่วยป้องกันคนรอบข้างไม่ ก่อให้เกิดการกระทำความผิด	+1	+1	+1	3	1	นำไป ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ส่วนที่ 4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
1. ท่านเคยแชร์ (Share) หรือเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต (Repost)	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2. ท่านเคยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นที่ไม่ได้เก็บรวบรวมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงเพื่อใช้ในการพัฒนาหรือทำงานของตนเอง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3. ท่านเคยส่งหมายเลขโทรศัพท์ของใครสักคนให้บุคคลอื่นแต่ไม่ได้สอบถามเจ้าของเบอร์โดยเจตนา	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4. ท่านเคยได้รับช่องทางติดต่อของผู้อื่นมาจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูล	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
5. ท่านเคยโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กหรือเพื่อนที่ทำให้เกิดความอับอายโดยไม่ได้รับการยินยอม และไม่ได้ปกปิดใบหน้า	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
6. ท่านเคยกดไลก์ (Like) หรือแชร์ (Share) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเท็จก่อนตรวจสอบความถูกต้องบนสื่อออนไลน์	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
7. ท่านเคยเข้าใช้ Username ของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข-1 (ต่อ) การคำนวณคะแนนความคิดเห็นและการแปลผลค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ส่วนที่ 4 (ต่อ) การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)						
8. ท่านเคยส่งต่อภาพลามกอนาจารหรือภาพที่ส่งผลเสียต่อดารารหรือบุคคลมีชื่อเสียงหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
9. ท่านเคยนำความคิดเห็นทางการเมืองของผู้อื่นไปบอกเล่าต่อโดยเจตนา	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อ						
1. ท่านตั้งใจจะใช้สื่ออย่างระมัดระวังเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2. ท่านตั้งใจที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเป็นความรู้และประโยชน์ต่อการใช้งานบนสื่อออนไลน์เพื่อไม่ก่อให้เกิดการกระทำผิด	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3. หากท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบนสื่อออนไลน์ท่านตั้งใจจะเผยแพร่ แชร์ หรือแบ่งปันข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นบนสื่อออนไลน์	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4. ท่านจะแนะนำหรือบอกต่อข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติให้แก่ผู้อื่นหรือคนรอบข้างรับทราบ	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจสอบค่าความยากง่ายคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

ตารางที่ ข-2 ตารางการตรวจสอบความยากง่ายของคำถามด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คำถามข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ความหมาย	คุณภาพเครื่องมือ
1	0.19	ยากมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่
2	0.85	ง่ายมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่
3	0.35	ยาก	พอใช้ได้
4	0.31	ยาก	พอใช้ได้
5	0.65	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
6	0.92	ง่ายมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่
7	0.42	ปานกลาง	ดีมาก
8	0.35	ยาก	พอใช้ได้
9	0.69	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
10	0.65	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
11	0.77	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
12	0.69	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
13	0.88	ง่ายมาก	ตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่
14	0.58	ปานกลาง	ดีมาก
15	0.42	ปานกลาง	ดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

รหัสตัวแปรของแบบสอบถาม

เรื่องการศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ ค-1 การลงรหัสตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
	no	หมายเลขแบบสอบถาม	001-364
1	A1	เพศ	1 = ชาย 2 = หญิง 99 = ไม่ตอบ
2	A2	ระดับชั้นปี	1 = ปี 1 2 = ปี 2 3 = ปี 3 4 = ปี 4 หรือมากกว่า 99 = ไม่ตอบ
3	A3	ประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	1 = เคย 2 = ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
4	A4_1	ท่านใช้สื่อออนไลน์โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมง/วัน	ใส่จำนวนชั่วโมง 99 = ไม่ตอบ
	A4_2	ท่านใช้สื่อออนไลน์เฉลี่ยช่วงเวลาใดมากที่สุด	1 = 00.01 – 03.00 น. 2 = 03.01 – 06.00 น. 3 = 06.01 – 09.00 น. 4 = 09.01 – 12.00 น. 5 = 12.01 – 15.00 น. 6 = 15.01 – 18.00 น. 7 = 18.01 – 21.00 น. 8 = 21.01 – 24.00 น. 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารในทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
	A4_3	ท่านมักใช้สื่อออนไลน์สถานที่ใดบ่อยที่สุด	1 = บ้าน/ที่พักอาศัย 2 = มหาวิทยาลัย 99 = ไม่ตอบ

ตารางที่ ค-2 การลงรหัสตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
1	B1	การละเมิดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลมีโทษอาญา จำคุก ทุกกรณี	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
2	B2	ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องจัดให้มีช่องการใช้สิทธิให้เจ้าของข้อมูลหรือไม่ก็ได้	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
3	B3	โน้ตบุ๊กเก็บข้อมูลลูกค้า ไม่ได้ใส่รหัสเข้าใช้เครื่อง เกิดการสูญหาย การละเมิดนี้ไม่ต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลส่วนบุคคลทราบ	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
4	B4	การได้รับเบอร์โทรศัพท์มาจากที่อื่นและโทรไปหาโดยที่ไม่มีการรับรู้จากเจ้าของเบอร์โทรศัพท์ ถือว่าไม่มีความผิด	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
5	B5	การรวบรวมสถิติลูกค้าเพื่อพัฒนาบริการสามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าได้	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
6	B6	การที่เราได้รับโฆษณาบน social media จากข้อมูลการใช้งานของเรา โดยที่เราไม่รู้ตัว ถือเป็นการถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
7	B7	กฎหมายให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะในสื่ออิเล็กทรอนิกส์	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
8	B8	การเดินทางไปท่องเที่ยว ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร แล้ว Update Status ในเครือข่ายสังคม ถือว่ายินยอมให้เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
9	B9	การใช้ Username และ Password ของเพื่อน เพื่อเข้าใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
10	B10	การโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในครอบครัว โดยไม่ปิดบังใบหน้า ถือว่าไม่มีความผิด	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ
11	B11	การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจากผู้อื่นมากเกินไปจนความจำเป็น เช่น ขอเลขบัตรประจำตัวประชาชน ขอที่อยู่ ขอการอนุมัติเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ	1 = ถูก 0 = ผิด 99 = ไม่ตอบ

ตารางที่ ค-3 การลงรหัสตอนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
1	C1	ท่านคิดว่าพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสามารถลดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นได้ (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
2	C2	การเผยแพร่ข้อมูลของผู้อื่นควรได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสมอ (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ
3	C3	ท่านคิดว่า Social Media อาจมีการดักฟังคำสนทนาของเราเพื่อเสิร์ฟโฆษณาให้ตรงกับความต้องการของแต่ละคน (-)	1 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 4 = ไม่เห็นด้วย 5 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ
4	C4	ท่านคิดว่า การสร้างหน้า Privacy Notice เพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการปกป้องความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูล ทำให้ท่านสบายใจมากขึ้น (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ
5	C5	ท่านคิดว่า สิทธิของเจ้าของข้อมูล ควรที่จะสามารถถอนความยินยอมได้ทุกเมื่อ (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ
6	C6	ท่านเห็นว่าหลังจากพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ สามารถทำให้ผู้ใช้สื่อออนไลน์ระวังการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ก่อความผิดซ้ำได้เป็นอย่างดี (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์ภายนอก การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย ผู้ที่ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
7	C7	ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้ตัวของท่านไม่ก่อให้เกิดการทำผิดแบบทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ
8	C8	ท่านคิดว่าพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีประโยชน์อย่างมากต่อการใช้สื่อออนไลน์ (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ
9	C9	ท่านคิดว่าการบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แก่คนรอบข้างได้รับทราบจะช่วยป้องกันคนรอบข้างไม่ก่อให้เกิดการกระทำความผิด (+)	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ

ตารางที่ ค-4 การลงรหัสตอนที่ 4 การปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
1	D1	ท่านเคยแชร์ (Share) หรือเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต (Repost) (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขข้อมูลเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
2	D2	ท่านเคยเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้อื่นเพื่อใช้ในการพัฒนาหรือทำงาน ของตนเอง (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
3	D3	ท่านเคยได้รับช่องทางติดต่อของผู้อื่นมา จากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูล (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
4	D4	ท่านเคยโพสต์ภาพเกี่ยวกับเด็กหรือ เพื่อนที่ทำให้เกิดความอับอาย โดยไม่ได้ รับการยินยอม และไม่ได้ปกปิดใบหน้า (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
5	D5	ท่านเคยกดไลก์ (Like) หรือแชร์ (Share) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเท็จก่อน ตรวจสอบความถูกต้องบนสื่อออนไลน์ (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
6	D6	ท่านเคยเข้าใช้ username ของเพื่อน โดยไม่ได้รับอนุญาต (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งในการนำไปใช้

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
7	D7	ท่านเคยเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลแล้ว (+)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
8	D8	ท่านเคยส่งต่อภาพลามกอนาจารหรือภาพที่ส่งผลเสียต่อดาราทหรือบุคคลมีชื่อเสียงหรือไม่ (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ
9	D9	ท่านเคยนำความคิดเห็นทางการเมืองของผู้อื่นไปบอกเล่าต่อโดยเจตนา (-)	1 = บ่อยที่สุด 2 = บ่อย 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด/ไม่เคย 99 = ไม่ตอบ

ตารางที่ ค-5 การลงรหัสตอนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
1	E1	ท่านตั้งใจจะใช้สื่ออย่างระมัดระวังเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ (+)	5 = ตั้งใจมากที่สุด 4 = ตั้งใจมาก 3 = ตั้งใจปานกลาง 2 = ตั้งใจน้อย 1 = ตั้งใจน้อยที่สุด 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามข้อที่ (Question No.)	ชื่อตัวแปร (Variable Name)	คำถาม (Label)	รหัสค่าของตัวแปร (Values)
2	E2	ท่านตั้งใจที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มเติมเพื่อเป็นความรู้และประโยชน์ต่อการใช้งานบนสื่อออนไลน์เพื่อไม่ก่อให้เกิดการกระทำ ความผิด (+)	5 = ตั้งใจมากที่สุด 4 = ตั้งใจมาก 3 = ตั้งใจปานกลาง 2 = ตั้งใจน้อย 1 = ตั้งใจน้อยที่สุด 99 = ไม่ตอบ
3	E3	หากท่านพบเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบนสื่อออนไลน์ท่านตั้งใจจะเผยแพร่ แชร์ หรือแบ่งปันข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นบนสื่อออนไลน์ (+)	5 = ตั้งใจมากที่สุด 4 = ตั้งใจมาก 3 = ตั้งใจปานกลาง 2 = ตั้งใจน้อย 1 = ตั้งใจน้อยที่สุด 99 = ไม่ตอบ
4	E4	ท่านจะแนะนำหรือบอกต่อข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติให้แก่ผู้อื่นหรือคนรอบข้างรับทราบ (+)	5 = ตั้งใจมากที่สุด 4 = ตั้งใจมาก 3 = ตั้งใจปานกลาง 2 = ตั้งใจน้อย 1 = ตั้งใจน้อยที่สุด 99 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น

1. การทดสอบข้อจำกัดเบื้องต้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ

ข้อจำกัดของการทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม เป็นอิสระกัน ได้แก่ ประชากรต้องมีการแจกแจงปกติทั้ง 2 กลุ่ม

1.1 ทดสอบการแจกแจงปกติ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศมีการแจกแจงปกติ

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศไม่มีการแจกแจงปกติ

ตารางที่ ง-1 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามเพศ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	การทดสอบลิลีโพรท			
		Kolmogorov-Smirnov		Shapiro-Wilk	
		สถิติทดสอบ	p-value	สถิติทดสอบ	p-value
ชาย	138	0.119	0.000*	0.888	0.000*
หญิง	226	0.123	0.000*	0.939	0.000*

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ ง-1 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามเพศ ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ดังนั้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศไม่มีการแจกแจงปกติ แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละเพศมีตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จากทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง จะได้ว่า เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ โดยที่ $n \geq 30$ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ

ดังนั้น สถิติทดสอบที่ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ ได้แก่ การทดสอบแซต (Z-Test)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การทดสอบข้อจำกัดเบื้องต้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อจำกัดของการทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม เป็นอิสระกัน ได้แก่ ประชากรต้องมีการแจกแจงปกติทั้ง 2 กลุ่ม

2.1 ทดสอบการแจกแจงปกติ

สมมติฐาน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีการแจกแจงปกติ

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีการแจกแจงปกติ

ตารางที่ ง-2 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	การทดสอบลิสต์ไฟร์ท			
		Kolmogorov-Smirnov		Shapiro-Wilk	
		สถิติทดสอบ	p-value	สถิติทดสอบ	p-value
เคย	262	0.112	0.000*	0.943	0.000*
ไม่เคย	102	0.147	0.000*	0.922	0.000*

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ ง-2 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งเคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและไม่เคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ดังนั้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีการแจกแจงปกติ แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จากทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง จะได้ว่า เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ โดยที่ $n \geq 30$ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ

ดังนั้น สถิติทดสอบที่ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ การทดสอบแซด (Z-Test)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การทดสอบข้อจำกัดเบื้องต้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามระดับชั้นปี

ข้อจำกัดของการทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม เป็นอิสระกัน ได้แก่ ประชากรต้องมีการแจกแจงปกติทั้ง k กลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มต้องได้มาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน

3.1 ทดสอบการแจกแจงปกติ

สมมติฐาน

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นปีมีการแจกแจงปกติ

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นปีไม่มีการแจกแจงปกติ

ตารางที่ ง-3 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามระดับชั้นปี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	การทดสอบลิลีโฟร์ท			
		Kolmogorov-Smirnov		Shapiro-Wilk	
		สถิติทดสอบ	p-value	สถิติทดสอบ	p-value
ปี 1	106	0.159	0.000*	0.992	0.000*
ปี 2	81	0.120	0.006	0.932	0.000*
ปี 3	94	0.130	0.001	0.922	0.000*
ปี 4 หรือมากกว่า	83	0.117	0.007	0.955	0.006

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ ง-3 การทดสอบการแจกแจงปกติจำแนกตามระดับชั้นปี ทั้งชั้นปี 1 ปี 2 ปี 3 และปี 4 หรือมากกว่า ค่า p-value เท่ากับ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ดังนั้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นปีไม่มีแจกแจงปกติ แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นปีมีตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จากทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง จะได้ว่า เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ โดยที่ $n \geq 30$ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ทดสอบความแปรปรวน

สมมติฐาน

H_0 : ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
จำแนกตามระดับชั้นปีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
จำแนกตามระดับชั้นปีแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม

ตารางที่ ง-4 การทดสอบความแปรปรวนจำแนกตามระดับชั้นปี

ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล	การทดสอบเลวิน			
	สถิติทดสอบ	df 2	df 1	p-value
ระดับชั้นปี	1.1533	9	354	0.134

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ ง-10 การทดสอบความแปรปรวนของระดับชั้นปี พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.134 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ดังนั้นความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นปีไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น สถิติทดสอบที่ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นปี ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

4. การทดสอบข้อจำกัดเบื้องต้นของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อกำหนดของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร คือตัวแปรทั้งสองตัวต้องเป็นมาตราวัดระดับสูง และข้อมูลของตัวแปรทั้งสองต้องมีการแจกแจงปกติ

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จากทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง จะได้ว่า เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ โดยที่ $n \geq 30$ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ จึงไม่ต้องทดสอบสมมติฐานการแจกแจงปกติ

5. การทดสอบข้อจำกัดเบื้องต้นของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจตคติเกี่ยวกับพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มการใช้สื่อออนไลน์

ข้อกำหนดของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร คือตัวแปรทั้งสองตัวต้องเป็นมาตราวัดระดับสูง และข้อมูลของตัวแปรทั้งสองต้องมีการแจกแจงปกติ

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n > 30$) จากทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง จะได้ว่า เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ โดยที่ $n \geq 30$ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบปกติ จึงไม่ต้องทดสอบสมมติฐานการแจกแจงปกติ

งานทะเบียนคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คำรับรองเล่มปัญหาพิเศษ

วันที่ 18 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2566

ข้าพเจ้า นางสาวจิตภา คงกันท์ รหัสนักศึกษา 62050756
นางสาวทิพย์สุดา บุญกัน รหัสนักศึกษา 62050774
นายธนัท มะเร็งสิทธิ์ รหัสนักศึกษา 62050776

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา สถิติประยุกต์ ภาควิชา สถิติ

ขอรับรองว่าปัญหาพิเศษ เรื่อง

ชื่อภาษาไทย การศึกษาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อภาษาอังกฤษ A Study Knowledge, Attitude and Practice with the Personal Data
Protection Act (PDPA) of Undergraduate Students in School of Science at King
Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
ปีการศึกษา 2565

เป็นผลงานวิจัยที่ได้คัดลอกหรือละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นและได้ผ่านการตรวจสอบความซ้ำซ้อนเรียบร้อยแล้ว และได้แนบเอกสารการตรวจสอบการลอกเลียนงานวรรณกรรมที่ตรวจสอบจากเล่มปัญหาพิเศษ
ฉบับสมบูรณ์แล้ว

โปรแกรมอักษราวินิจฉัย 9.67 %

ลงชื่อ... จิตภา คงกันท์

ลงชื่อ... ทิพย์สุดา บุญกัน

ลงชื่อ... ธนัท มะเร็งสิทธิ์

(นางสาว จิตภา คงกันท์)

(นางสาว ทิพย์สุดา บุญกัน)

(นาย. ธนัท มะเร็งสิทธิ์)

นักศึกษา

นักศึกษา

นักศึกษา

ข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณทิพา วาณิชยจิรัฐติกาล อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ได้
ตรวจสอบปัญหาพิเศษของนักศึกษาข้างต้นแล้ว ขอรับรองว่าเป็นผลงานวิจัยของนักศึกษาจริงและมี
เนื้อหาสมบูรณ์ จึงลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ... Pantipa W.

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้